

הקדמת תקוני זוהר

(ד' ט' א' ע"א) רבי שמעון אזל ליה וערק למדברא דלוד ואתגנני בחד מערתא הוא ורבי אלעזר בריה, אתרחיש ניסא נפק להון חד חרוב וחד מעיינא דמ'א, אכלי מההוא חרוב ושטן מההוא מ'א, ויהוה אל'הו זכור לפוטב אתי להון בכל יומא תרי זימני ואוליף לון, ולא ידע איניש בהו וכו', בזהר חדש פרשת תבוא כתוב שם.

ודא אתקרי תקוני זוהר דאינון שבועין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון פר יוחאי במלת בראשית מסתרי אורייתא.

קום רבי שמעון אפתח מילין קמי שכינתא, פתח ואמר והמשפלים יזהרו בזהר הרקיע וגומר (דניאל יב ג), והמשפלים אלין רבי שמעון וחבר'א, יזהרו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתבתאן לנחתא בינייהו ולכל מלאכיא באתפס'א ובארה שכל.

ועלת על פלא יהיב רשו לכל שמחה קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספרין לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא.

בזהר הרקיע דאיהו כליל כל גוון, זהר טמיר וגניז, זהר בהיר בשחקים, זהר זריק נצוצין ומבהיק בפרק לעינין, זהר זהיר חנור פסיהרא, זהר זהיר סומקא פמאדים, זהר מבהיק כליל ירוקא פחמה, זהר ירוק פפכב, זהר כליל חנור וסומק, זהר זהיר לכל עיבר, פמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטרא, הכי מהאי זהר זהרין פמה נשמתין, דאינון זהרין פלהו ברקיע.

נוסחא אחרינא.

תאנא והמשפלים יזהרו בזהר הרקיע, דאיהו זהר טמיר וגניז דא פת"ר, זהר בהיר בשחקים דא חכמ"ה, זהר זריק נצוצין ומבהיק בפרק לעינין דא בינ"ה, זהר חנורו פסיהרא דא גדול"ה, זהר זהיר סומקא פמאדים דא גבור"ה, זהר מבהיק כליל ירוקא פחמה דא תפאר"ת, זהר ירוק פפכב דא נצ"ח, זהר כליל אוכם וסומק דא הו"ה, זהר זהיר לכל עיבר פמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטר דא יסו"ה.

ואליו אינון נשמתין מאלין משפילים דאית בהון שכל לאשתמודעא ברזין דמאריהון, פלהו רשימין ומצנירין במלכותא דרקיעא פכוכביא דנהרין ברקיעא, ותינו יזהרו בזהר הרקיע, מאי הרקיע דנהרין ביה נשמתין דמשפילים פכוכביא ברקיע הכי נהרין בכרס'א.

ובלהו פרחין מן רקיע, ודא צדיק חי עולמים דמניה פרחין נשמתין דצדיקיא ונהרין פסיהרא, ועלייהו כתיב (בראשית א יז) ויתן אתם אלהי"ם ברקיע השמים להאיר על הארץ.

ואיהו רקיע דאיהו לעיל מחיוון תדא הוא דכתיב (יחזקאל א כו) וממעל לרקיע אשר על ראשם, והפוך רקי"ע ותשכח ליה עיק"ר, ויסודא דמרפכתא דעליה קיימין חיוון וכרסיא דמרפכתא עלאה, ועליה אתמר (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם, על צדיק דלעילא (ד ו ע"ב) קיימא עלמא דאתפסיא, ועל צדיק דלתתא קיימא עלמא דאתגליא, והיינו מצדיקי תרבים, מההוא צדיקא דעלמא תליון, מאי תרבים אליו דאתמר עליהו הלכה כרבים דאינון מסטרא דאבהו, דלית רבים פחות מתלת הלכה כרבים דא שכינתא.

ומתמן (ישעיה ס כא) ועמך בלם צדיקים לעולם ירשו ארץ, האי דאתמר ביה (שם טו א) והארץ הדם רגלי, דא שכינתא דאיהי פלילא מעשר ספירן, ומתמן אתקריאו ישראל מלכים צדיקים חוזים נביאים מארי תורה גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי ישראל.

ורשותא אתיהיב לאליו נשמתין דאתתרכו מאתריהו בתר קודשא בריה הוא ושכינתיה, לקננא בהאי חבורא, דאתמר ביה (משלי כז י) כעפור נודדת מן קנה פן איש נודד ממקומו, ולית צפור אלא שכינתא, דאיהי מתתרכא מאתרהא תדא הוא דכתיב (דברים כב ז) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לה, את לרבות שכינתא תתאה, האם שכינתא עלאה, תדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיכם שלחה אפכם, דתרויהו אתתרכו מאתריהו, ובגין דא שלח תשלח תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד מבית שני, לקיימא ביה (שם מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן שכינתא עלאה, ותהלתי לפסילים שכינתא תתאה, פן איש נודד ממקומו דא קודשא בריה הוא דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דאתתרה אבתריהו.

ועוד פן איש נודד ממקומו, דא משה דכתיב (במדבר יב ג) והאיש משה ענו מאד, דאתתרה רוחיה אבתריהו. ועוד פן איש נודד ממקומו מאן דאיהו איש צדיק דאזל נע ונד מאתריה פשכינתא, דאתמר ביה (בראשית ח ט) ולא מצאה הינה מנוח, דהכי אוקמוהו רבן בזמנא דאתתרב פי מקדשא גזר על פתי הצדיקים דיתרבו, דאזלין פל חד נודד ממקומו, דדיו לעבד למתיו פרפיה, ורזא דמלה נדד הוא לקחם איה אי"ה דמרחם עליה, אופה הכי (שע"י נא יח) אין מנהל לה וגומה, ובגין דא דיו לעבד למתיו פרפיה, ולית לקחם אלא אורייתא, האי גרם למארי תורה דאזלין מתתרכין.

זכאה איהו מארי מתבתא מארי מדרש מארי תורה, דגם צפור מצאה בית (תהלים פד ד), בית הנשמעין ביה פתגמי אורייתא, דבאתר דאית תמן תורה דאיהו עמודא דאמצעיתא, גם צפור מצאה בית תמן, ובגין דא אוקמוה רבן פל בית שאין נשמעין בו דברי תורה לסוף תתרב, ואליו הנשמעין דברי תורה בהון אתקריאו ביצים אפרחים פנים, ביצים מארי מקרא, אפרחים מארי משנה, פנים מארי קבלה.

ועליהו אתמר (דברים כב ו) והאם רובצת על האפרחים או על הביצים, שלח תשלח מניהו, אבל על מארי קבלה אתמר (שם) לא תקח האם על הבנים, דלית סבלתנו לאשתמודע בשכינתא כאליו מארי קבלה, ואליו עבדין לה דירה ולקודשא בריה הוא ופרחין עמה, בכל אתר דאיהי

פָּרַחַת בְּלִהוּ מְנַדְדִין עִמָּה בְּשִׁלְיָהּ וְתָא דִּילָהּ, אֲבָל אֶפְרוּחֵי לִית גְּדַפִּין דְּלִהוּן שְׁלַמִּין דְּפָרְחִין בְּהוּן,
דְּאִינוּן פְּקוּדֵי דְעֵשֶׂה, כָּל שְׁפָן בְּצֵים, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר עֲלֵיהּ לְגַבֵּי אִימָא שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.
עַד דְּאָמַר מְלִין אֲלִין הָא סְבָא אֲזַדְמִן לִיה וְאָמַר, וְהָא כְּתִיב וְאֶת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אָמַר לִיה סְבָא
כָּל אֶתִּין לְרַבִּינִי, וּבְגִין דָּא לֹא אָמַר וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֵלָא וְאֶת, לְרַבּוֹת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא אָמַר
הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אָמַר לִיה בְּרִיךְ אַנְתָּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְהָכִי הוּא וְדֵאִי, וּבְנִים אִינוּן וְדֵאִי תַּחּוֹת
אִימָא עֲלָאָה, חֲסִידִים גְּבוּרִים מְאִירֵי תוֹרָה חוּזִים נְבִיאִים צְדִיקִים, חֲסִידִים מְסֻטְרָא דְחֶסֶד דְרָגָא
דְּאֶבְרָהָם, וְאִוְקְמוּהָ עֲלֵיהּ אִין חֲסִיד אֵלָא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוּנֹה, דְעֵבִיד לִיה קֹן דְּאִיהוּ אֶכְסִינָא
דִּילִיה, וְדָא שְׁכִינְתָא דְּאִיהִי (ד' ב ע"א) קֹן דִּילִיה בֵּית דִּילִיה הֵיכַל דִּילִיה, מְלוּן דִּילִיה וּבְאֶרְעָא
קְדִישָׁא אִיהִי יְחוּדִיה וּבִיתִיה, וְלֹא מְלוּן וְאֶכְסִינָא, אֵלָא כְּפּוּם הַהוּא בְּר נֶשׁ דְּתַקִּין לָהּ, וּבְגִין דָּא
יְהִיב מִדַּת חֶסֶד לְאֶבְרָהָם.

גְּבוּרִים מְסֻטְרָא דְגְבוּרָה דִּיְהָבִין תּוֹקְפָא לְמְאִירֵיהוּן לְכַבּוּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבוּרָתָהּ
בְּקִשְׁוֹרָא דְתַפְלִין, דְּמָאן דִּלִּית לִיה תַּפְלִין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מְסֻטְרָא דִּילִיה שְׁלִיט עֶבֶד
וְשִׁפְחָה עַל עֲלָמָא, וּבְחַהוּא שְׁעֵתָא רָגְוָא שְׁכִינְתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ל כב) תַּחַת עֶבֶד פִּי
יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה פִּי תִירַשׁ גְּבוּרָתָהּ.

וְאוּף הָכִי אִיהִי רָגְוָא יְתִיר עַל נָבֵל פִּי יִשְׁבַּע לְחֵם (שם), דְּאֶתְמַר בֵּיה (שם טו ו) לָכוּן לְחַמוּ בְּלַחְמֵי,
דְּאִיהוּ קַמְצָן נָבֵל בְּמִמוּנִיה נָבֵל שְׁמִיה, דִּלְאוּ אִיהוּ נָדִיב וְלֹא אִיהוּ מְזַרְעָא דְאֶבְהֵן דְּאֶתְמַר
עֲלֵיהּ (תהלים מז י) נְדִיבֵי עַמִּים נְאֻסְפוּ, דְּהָא קַמְצָן אִיהוּ עֲנֵי הַדַּעַת, בְּתַר דְּלֹא עֶבֶד טִיבוּ לְמְאִירֵי
תוֹרָה לְמַהוּ מַחֲזִיק בִּידֵיהּ, וְאוּרִינְתָא בְּלֹא פְקוּדֵינָא לֹא אִיהִי תוֹרַת יְהו"ה.

מְאִירֵי תוֹרָה מְסֻטְרָא דְעִמּוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא, דְּבִיהַּ חֲצוֹת לִילָה הָוָה קָם דְּוֹד לְחַפְרָא לִיה בְּשְׁכִינְתָא
דְּאֶתְקְרִיאַת לִילָה, וְאִיהוּ שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה (ישעיה כ"א יא), לִיל ה', לִיל שְׁמוֹרִים הוּא לִיהו"ה (שמות יב
מב), וּבְגִינָה אֶתְמַר כָּל הָעוֹסֵק בַּתוֹרָה בְּלִילָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חוּט נֶשֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם,
שְׁנַאֲמַר (תהלים מב ט) יוֹמָם יִצְנֶה יְהו"ה חֶסֶדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי.

חוּזִים נְבִיאִים מְסֻטְרָא דְנִצְחָ וְהוּהוּ, דְּבַהוּן בְּלִילָן תְּרִין שְׁמֵהן דְּאִינוּן יְאֵהֲדוּנָה", דְּבַהוּן תַּמְנִינָא
אֶתְנוּן, לְקַבֵּל תַּמְנִינָא סְפָרֵי נְבִיאִים, וּנְבִיאִים תְּרִין הָא עֲשָׂר, לְקַבֵּל עֲשָׂר סְפָרִין, לְקַבֵּלִיהָ חוּזָא
יְחֻזְקָאֵל עֲשָׂר מְרָאוֹת. צְדִיקִים מְסֻטְרָא דְצְדִיק, עַל כָּל אֲלִין אֶתְמַר (דברים כ"ו ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
הַבְּנִים.

וְעוֹד אֲלִין דְּעֶסְקִין בְּאוּרִינְתָא לְשִׁמָּה, וְנִטְרִין פְּקוּדָהָ דְאִינוּן תְּרִין ג' מִצְוֹת דְּתַלְגִּין מִשְׁם יְהו"ה
כְּעֵנְבִין בְּאֶתְפְּלָא, כְּדִי לִיְחַדָּא בְּהוּן לְשֵׁם יְהו"ה בְּשְׁכִינָה, כְּבַר נֶשׁ דְּמִתְיַחַד עִם בֵּית זוּגִיָה בְּכָל
אֶבְרִין דִּילִיה לְאֶפְקָא זְרַעָא מְעֲלָא, אֶתְמַר בְּהוּן (שם) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֲלִין דְּלֹא
מְשַׁתְּדִלֵי בְּאוּרִינְתָא לְשִׁמָּה, אֶתְמַר בְּהוּן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, אֶת לְרַבּוֹת שֵׁם יְהו"ה דְּאֶסְתַּלַּק
עִמָּה מִהַהוּא בְּר נֶשׁ.

ועוד אליו דאוקרין שבתות וימים טובים, אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים, דעבדין
עובדא דבנין עם שבת מלקתא, ועם קודשא בריה הוא דאיהו יום השבת, מאן דקניי ביה (ישעיה
נח יג) וכבדתו מעשות דרכיה, האי איהו (שמות כ יב) כפד את אביה ואת אמה וגומר.

דתלת עלמין ניהו, תרין ירית בכבוד אב ואם, ותליתאה ירית באורייתא, דכליל לון ב"ן י"ה,
הדא הוא דכתיב (דברים ל כ) כי הוא חיה ואורה ימיה, כי הוא חיה בעולם הזה דא גן דלתתא,
וארה ימיה דא עלמא דאתי עלמא אריכא, על האדמה אשר יהו"ה אלהיך נותן לך עלמא
שפלה.

ועוד אליו דקשרין לשכינתא עם קודשא בריה הוא בקשורא דתפלין, אתמר עלייהו לא תקח
האם על הבנים, ואינון דלא קשרין לון פחדא, אתמר בהון שלח תשלח את האם, ועוד אליו
דמיחדין לון פחדא, לעמודא דאמצעיתא ושכינתא תתאה בקריאת שמע, אתמר עלייהו לא
תקח האם על הבנים, ואליו דלא מייחדין לון ביחודא דקריאת שמע, כתיב בהון שלח תשלח
את האם, בכל אתר את לרבות, והכא לרבות חכמה עלאה אב האמונה דאיהי בינה, ועלה
אתמר הכא לא תקח האם, שלח תשלח את האם, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) כי אם לבינה
תקרא, ואיהי אורייתא דלעילא דאתמר בה (שם א ח) ואל תטש תורת אמה.

ועוד אליו דנטרין אות ברית בתחומיה, דאיהו שמונה ימים, ונטרי אות שבת בתחומיה, דאינון
י"ז מן יאהדונה"י, דבגינייהו אוקמוה מארי מתניתין, דלא אשתפח בר נש פחות מתרוניהו,
כתיב לא תקח האם על הבנים, ואינון דלא אשתפחו בכל יומא בשתי אותות אלו דאינון אות
תפלין ואות ברית (ד' ב ע"ב) מילה, ובשבת אות ברית ואות שבת, כתיב בהון שלח תשלח את
האם.

ואי תמרון אמאי צריכין למתוי תרוניהו בכל בר נש בכל יומא, בגין דלא תשתפח שכינתא
דאיהו יו"ד מן אדנ"י, יחידה בלא קודשא בריה הוא דאיהו יו"ד מן יהוה, וצריה בר נש דלא
ישתפח בכל יומא פחות מתרוניהו, ואי לא עליה אתמר (משלי טז כח) ונגרן מפריד אלוה, דאפריד
אלופיה דעלמא משכינתא, נוקבא אתמר בה (שמות לא יז) אות הוא לעולם, דכורא ברית מלח
עולם הוא, ובגין דא אות תפלין נוקבא, אות ברית דכורא, ורזא דמילה (דברים ל יב) מ"י יעלה
ל"נו ה"שמימה, ברישי תיבין מיל"ה ובסופי תיבין יהו"ה, בתפלין נוקבא הדא הוא דכתיב (שמות
יג טז) והיה לאות על ידכה יד ביה.

ועל קן דעפורא דא אתמר, (ישעיה דו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכך שמשפכת בה
אימא על בניה, אפרוחים הילה תלת הדסים ותרי בדי ערבות ולולב, או פיעים דא אינון אתרוגין
דכל חד שיעוריה בכביצה, ואליו דרשימין בהון כתיב עלייהו לא תקח האם על הבנים, דתלת
הדסים רמיזין לתלת אבהו, תרי בדי ערבות לתרי נביאי קשוט, לולב צדיק פתמר יפרח (תהלים
צד ג), אתרוג רמיז לשכינתא, סופה רמיזא לאימא דמספכת עלייהו, הא אינון תמניא לקבל
יאהדונה"י, דאיהו חושבן סופ"ה כ"ו ה"ס, ואליו דלא נטלין אליו סימנין בידיהו כתיב בהון

שלח תשלח כת"ר חכמ"ה, דלא שרין אלין באלין תמניא, למחוי בלהו עשר ספירן בכל נענוע
ונענוע הנענועי דלולב ומינו, בכל פקודא ופקודא.

ועל האי צפור קא רמיו רבנן בהגדה דבתרא, דרבה בר בר חנה דהוה אזיל בספינתא, וחוה
להיה צפרא דימא מטא עד קרסולוי, ומאן צפור הכא חד מאלין אפרוחי או מאינון ביצים,
אפרוחים פגון פרחים דלאו אינון גמר פרי מתתא לעילא, או מבנים שית דאינון מעילא לתתא
תחות אימא עלאה, דהא ביצים מסטרא דאימא תתאה אינון דאיהי ביצה, אפרוחים מסטרא
דצדיק מתתא לעילא, אלא לא הוה אלא מאלין אפרוחי וצדיק שמייה עמודא חדא מארעא עד
רקיעא, וימא מטי עד קרסולוי אלין נצח וזהו, דאימא עלאה איהי ימא דאתפשטת לחמשין
תרעין, עד קרסולוי דההוא עופא.

פגוונא דא יו"ד איהו עשר ה' חמש, עשר זמנין ה' אינון חמשין, עשר בכל ספירה מאלין חמש
מחסד עד הוה, יסוד נטיל לון בלהו ואיקרי כ"ל כליל מאלין חמשין, וברס"א דלתתא ים המלח
כסא דין.

עוף דאיהו צפור דיליה איהו מטטרו"ן, עליה אתמר (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליד את הקול,
קול דקריאת שמע דאיהו כליל שית יומין דחול ושלט עלייהו, ונטיל ההוא קול ופרח ביה עד
עמודא דאמצעייתא, דאיהו קול יהו"ה על המים, (תהלים כט ג) ולית מים אלא תורה, ואיהו קול
יהו"ה בהדר, עד שית קלין ואיהו שביעאה לון באימא.

ובעל פנפים יגיד דבר (קהלת י כ), דא צלותא, דמטי לה עד צדיק חי עלמין, כליל ח"י ברבאן,
דאתמר בהון (משלי יו) וברכות לראש צדיק, חי העולמים, וצלותא איהו דבור דרכיבת עליה,
ואיהו מרפכה לגפה ביומין דחול, ודא שכינתא ודא אדנ"י, קול רכיב בפומוי דא יהו"ה, ורזא
דדבור (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח וגומרה, ואיהו מרפכה לתרוניהו פגוונא דא יאהדונה"י, ודכי
סליק מלא"ה פחושבון תרין שמון כחדא, ובגין דא אתקרי מלא"ה שר הפנים, דעל יד שליחא
דא מתניחדין בשית יומי דחול, אבל ביומא דשבתא לא סלקין תרין שמון אליו, דאינון עמודא
דאמצעייתא ושכינתיה, ולא מתניחדין על ידי שליח, אלא בצדיק חי עלמין, ועליה אתמר כי עוף
השמים יוליד את הקול, קול (ד' ט' א) דקריאת שמע, ובעל פנפים יגיד דבר דבור דצלותא, ולא
על ידי שליח, ובגין דא (משלי י כו) וצדיק יסוד עולם הוא כליל פלא, וביה מתניחדין תרין שמון
אליו, ועל תרין שמון אליו אתמר (דחי"א טו לג) אז ירננו עצי היער, ונענה מלא"ה מגו אשא משמיא
ואמר, הן הן מעשה מרפכה, והוה מתקבצין מלאכי השרת כבמזמוטי חתן ובלה. אמר רעיא
מהימנא בריה יהא בוצינא קדישא דאמר מלין אליו, ליחדא בהון קודשא בריה הוא ושכינתיה.

קום אליהו נביאה ליקרא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ויתערון עמו שאר נביאי, ועביד ליה
קנא בהאי חבורא, ולכל משרין דאזלין מתתרכי בתר קודשא בריה הוא ושכינתיה, לחפרא
לון בהאי חבורא, לאשתתכחא ביה נייחא לאלין משרין דנשמתיין דאזלין מתתרכין משכינתא,
דאיהי יחידאה איכה ישבה בדר (איכה א א), ולאשתתכחא ביה נייחא למשרין דקודשא בריה

הוא, דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון, ולית שלום אלא קודשא בריה הוא.

קום לתפרא לון בהאי חבורא, דהא פד אית בישראל משכילים, מאלין דאתמר בהון (דניאל יד ג) ותמשכלים יזהרו פזהר הרקיע, דא דאתקרי ספר הזוהר, דידיעין למפלה למאריהון, ולאפקא אזפרות השמהן הקודשא בריה הוא ושכינתיה בכונה, ולתפרא לון בקול דקריאת שמע, ובדבור דיצלותא, דאינון תרין שמהן יאהדונה"י, דבהון כלילין כל הווי"ן וכנווי"ן ועשר ספרין.

כמה מלאכין דאינון חיוון דמרפבתא ושרפים ואופנים, וכל עשר פתות הכלילין בהון דמשמשין לעשר ספירות, בלהו ופניהם וכנפיהם פרודות (יחזקאל א יא) לפומוי, לקבל אלין אזפרות, דאינון יאהדונה"י, בין בקריאת שמע בין בצלותא בין בשירות ותשבחות והודאות, דבכל אזפרה דיפוק מפומוי בכל אתר ובכל ממלל, צריה לכוננא דיבור באדנ"י קול ביהו"ה, וליחדא לון כחדא, ביחדא דאיהו יחיד נעלם, דמחבר לון ומיחד לון כחדא, וביה צריה הפונה, דלא תליא למימר ביה קול ודבור אלא מחשבתא.

פד נחית קודשא בריה הוא בקריאת שמע, אתמר בחיון ואשמע את קול כנפיהם (שם כד), בעשר מיני הלולים, בשיר פשוט דאיהו י' פת"ר, כפול דאיהו י"ה חכמ"ה ובינ"ה, משולש ביהו"ו דאיהו חס"ד גבור"ה תפארת, מרופע ביהו"ה דאיהו נצ"ח הו"ד יסו"ד מלכו"ת, דנטרין צפרא קדישא ישראל ביניהו, וקראן בה לישראל דאיהו עמודא דאמצעיתא, והיינו שמע ישראל, הא נחית לגבה, צריה לקשרא ליה בהדה, וליחדא לון ביחדא חדא בלא פירודא כלל, ובגין דא מאן דשח בנתיים עבירה היא בידו תהיא שיחה.

ואמאי קשרין ליה בהדה לא"ח עם ד', כלילא מארבע פרשין, בגין דלא יהא פרח מינה, ואשתארת יחידה, איכה ישבה בדה, ובגין דא קשרין ליה בהדה בכמה קשרי דתפלי, בכמה קשרי דציצית, דלא יזוז מינה.

וכל קשר איהו מסטרא דאת י', ותרין קשרין אנון, דאנון קשר דרישא קשר דדרוועא שמאלא, ואנון י"י מן יאהדונה"י, יהו"ה ארבע פרשין דתפלי, וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה וכו' (דברים כח ט), אדנ"י ארבע פתי דתפלי, אהי"ה אשר אהי"ה מלאו דתפלי, בחד ועשרין אזפרות דתפלין דרישא ובחד ועשרין אזפרות דתפלין דיה, ודא אימא עלאה, תפלי דמארי עלמא קארין ליה, תפלין על רישא דעמודא דאמצעיתא, כסי ליה אימא בגדפהא דאינון רצועין דתפלי, וקשרין ליה ישראל בשכינתא תתאה בתפלין דיה, וליה אמרין שמע ישראל, ברא דסבא דסבין, ודא חכמה עלאה, ועל שמה אתקרי עמודא דאמצעיתא ישראל, שיר א"ל שיר משמאלא שיר הלוי, א"ל מימינא דכהנ"א, עמודא דאמצעיתא (ד' ע"ב) ישראל כליל תרוניהו, חכמה נחית בכרכתא דכהנ"א בימינא, וביה הרוועה לתחנים ידרים, אימא נחית בקדושה דליואי משמאלא, וביה הרוועה להעשיר יצפין, עמודא דאמצעיתא קשרא דתרוניהו יחודא דתרוניהו.

אוף הכי יסוד חי עלמין, קשורא דעמודא דאמצעייתא ושכינתא תתאה, באן אתר בעלותא, דביה פליין תמני סרי ברכאן, וביה מתניחדין תריין שמיהן פחדא אינון יאהדונה", וחבורא דתריין שמיהן צריכין בחשאי, ורוא דמלה (יחזקאל א כה) בעמדם תרפינה כנפיהן, בעמדם ישראל בעלותא דעמידה חיוון תרפינה כנפיהם דלא למשמע בהון קלא, דתמן קול דממה דקה (מ"א יש יב), קדש הקדשים דאיהו בעמידה, בגין דתמן קאתא מלפא.

דהא פרוח גדולה וברעש ובאש, דאשתמעון בהון גדפי חיוון לא אתא מלפא, אלא בקול דממה דקה, דאיהו בתר רוח רעש אש, ואיהו רביעאה לון, ועליהו אמר יחזקאל (א ד), וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, ענן גדול, ואש מתלקחת, הא אינון תלת, דרכיבין בהון תלת אתוון הו"ה, קול דממה דקה דא י' מן הוה"ה, ואיהו י' מן אדנ"י, תמן קא אתא מלפא דאיהו יהו"ה. דכל הו"ה דשליט ה' על ו' ה' על י' נוקבא איהו הוה"ה, כגון טפה דנוקבא פד שליט על טפה דדכורא בת איהו.

אתא אליהו וכל מארי מתיבתא, ואשתטחו קמיה ואמרו, סיני סיני מאן יכיל למימר מלין קמה, אלא בקול דממה דקה, דבפומך קא אתי מלפא, קום אליהו תקיין לבושי מלפא ומטרוניתא, דאנת בהנא, תקיין ליה לקודשא בריך הוא ארבע בגדי לבן, וארבע בגדי זהב למטרוניתא, דאתמר בה (תהלים מה יד) כל כבודיה בת מלך פנימה ממשפחות זהב לבושה.

ארבע בגדי לבן פלהו רחמי בשמא דיהו"ה, ולית מאן דמחיל בהון עריין אלא איהו, ארבע בגדי זהב פלהו דינא מסטרא דאדנ"י, ולית מאן דמחיל על עבודה זרה אלא איהו, דשליטאן שפחה באתר דגבירתה.

בשמיה בן פרסייה, בן לבושיה, ובאלין לבושיין לא אתלבש עד כען מיזמא דאתחרב פי מקדשא, דהא כתיב (ישעיה ג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר בה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, בגין דאיהו בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא זפאה איהו מאן דתקיין לה פרסיא בעלותא דיליה, בפקודין דיליה, בתר דאיהו מתמן פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה מתמן, דאיהו לא שרףא באתר פגים, דהא הוא דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא יקרב, אוף הכי בגנשמתא פגימא לא שרףא.

זפאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשרףא ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא לגביה, וזפאה פומא דמתחרב בה קודשא בריך הוא עם שכינתיה דאיהו תורת יהו"ה, וזפאה איהו מאן דלביש מלפא ומטרוניתא בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם יאהדונה", בשמיה בן לבושוהי. ומאן דתקיין ליה סוסיא, דאתמר בה (שיר א ט) לססתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי, דאיהו מרפכה דיליה, דביומי דשבתות וימים טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש עשר פתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר ספירן דבריאה.

דעשר ספירות דאצילות מלפא בהון, איהו וגרמיה חד בהון, איהו וחזיו חד בהון, מה דלאו הכי
בעשר ספירות דבריאה, דלאו אינון וחזיון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

ועלת על פלא הוא נהיר (ג"א נחית) בעשר ספירות דאצילות, ובעשר ספירות דבריאה, ונהיר בעשר
פתות דמלאכי, ובעשר גלגלי דרקייעא, ולא אשתני בכל אתר. (דף ד ע"א) קום יחזקאל נביאה,
לגלאה אלין מראות קמי שכינתא, דאתמר בהון (יחזקאל א ג) ודמות החיות מראיהם פגחלי אש,
בנקודי אורייתא וטעמי דאורייתא, דעלייהו דאתון אתמר (שם) ודמות החיות, מראיהם פגחלי
אש אלין אינון נקודין, בוערות כמראה הלפדים אלין טעמי, ובהון (דניאל יב ג) והמשפלים יזהרו
פזוהר הרקיע, והמשפלים אלין אתון, יזהרו אלין נקודין דנהרין בהון, פזוהר אלין טעמי.

ושכינתא פליא מבלהו, עלה אתמר (יחזקאל א ג) היא מתהלכת בין החיות, דאינון חיון עלאין
דנקודי דטעמי, וחיון תתאין דנקודי דאתון, פגוונא דא ח, ואנון סגולת"א לעילא תלת חיון
עילאין, דרמיזין י' י' בראשי תיבות יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ואינון יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה
ימלך, אנפי תלת חיון עילאין, דאינון חס"ד גבור"ה תפא"ת, ולתתא סגול"ל דאינון חיון תתאין,
אנפי נצ"ח יסו"ד והו"ה, דרמיזין ביברכ"ה יהו"ה יא"ר יהו"ה יש"א יהו"ה, נקודה דאמצעייתא
חיה ששמה אדם פגוונא דא ה, היא מתהלכת בין החיות, דאינון תלת לעילא, ותלת לתתא,
פגוונא דא ח.

איהי רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית. ורזא דתלת חיון תתאין, עלייהו איהו קא רמיז ויהי
בשלתים שנה (יחזקאל א א), ועל נקודא דאמצעייתא קא רמיז ברביעי, דאיהו ארבע אנפי אדם,
חכמה עלאה כ"ח מ"ה, דאתמר ביה (שם כו) דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וכלא ברזא
דנקודי דאת ח.

בחמשה לחדש, דא את ה', דאיהי אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, ואיהי פרסיא, דהכי סליק חכמ"א
פחושבן אלהי"ם.

ואיהי פתר עליון, חמישאה לארבע חיון עלאין, וחמישאה לארבע תתאין, ואיהי פרסיא למארי
פלא, אדון על פלא, דאיהו טמיר וגניז.

ואי תימא דרזא דא חזא יחזקאל, לא הוה אלא דמות דאלין חיון, ולא דחזא חיון, אלא כמלפא
דשלה שטר בחותמיה, ודיוקנא דמלפא רשימא על שענה מחותמיה. דבספירן דאצילות איהו
דיוקנא דמלפא ממש, ובספירן דבריאה חותמא דמלפא, ובספירן דיצירה ובמלאכין דאינון
חיון ציורא דחותמא בשענה, ובגין דא אתמר במראות יחזקאל (שם) דמות כמראה אדם, ודמות
החיות, ולא החיות ממש. למאן דכל יזמוי לא חזא מלפא, והוה בן כפר, ושאל בגיניה, ורשימין
ליה על טבלא או על נייר דיוקניה.

ואית נקודה דכל עלמא תליא תחותה, כגון שמנשא לגבי תתאין, אתחזיא לבני נשא תחות
רקיעא כנקודת קמ"ץ, ואיהו כמה זמנין רב מפל ארעא, פל שפן נקודין דאורייתא, לגבי גובה
דלהון, ואתחזין לן נקודין. (עד פאז).

ואני בתוך הגולה על נהר כפר (יחזקאל א א), דא נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי, אלה אלפים
ישמשוניה, ורבוא רבון דמלאכיא קדמוהי יקומו, דינא יתיב, וספרין פתיחו (דניאל ז ט), דאינון
תלת ספרין דנפתחין בראש השנה, וביה טבלין נשמתיין בהאי נהר דינור, מזוהמתן דמזוהמין
בעלמא שפלה, ודא מטטרו"ן, בדיוקנא דצדיק יסוד עלמא, דאיהו נהר דינור מסטרא דגבנרה,
נהר פלגיו מסטרא דחסד, פלגיו מי, והאי איהו על נהר כפר, מאי כפר, דא מטטרו"ן, רכ"ב
לעמודא דאמצעייתא, וירכב על פרוב ויעף (תהלים יח יא), ואיהו רכב אש וסוסי אש (מ"ב ב יא),
כליל שתין רבוא מרכבות, ומסטרא דצדיק חי עלמין הוא כליל י"ח רבוא מרכבות, והיינו רכב
אלהי"ם רבותים אלפי שגאן (תהלים סח יח), ואוקמוה מארי מתניתין תרי אלפי שאינן מתרין רבוא,
דאינון פל רבוא עשרת אלפים, רבותים עשרים אלפים, תרי שאינן, אשתארו תמני (ד"ט ט"ב) סרי
אלפי, דנחתין עם מטטרו"ן לקבלא י"ח ברכאן דעלותין דישראל, לסלקא לון קמי קודשא בריה
הוא, ח"י עלמין, צדיק יסוד עולם, וברכות לראש צדיק.

ואני בתוך הגולה דא שכינתא, נפתחו השמים, ה' רקיעי דיומא תנינא, ה' דהשמים, דבה
רשימין חינון, דמקוריהון יו"ד ה"י וא"ו ה"י (נ"א יוד ה"א וא"ו ה"א), יהו"ה, ואראה מראות אלהי"ם
(יחזקאל א א), חמש אור דיומא קדמאה, לקבל ה' קדמאה, כלילא מחמש אור, דאיהו אאאאא
פתוחי חותם קדש ליהו"ה (שמות כח לו).

וכל חד אחזי אהי"ה, ונקודין אלין סלקין אלהי"ם, דבהון שבע נקודין, תלת לעילא תלת לתתא
חלם באמצעייתא, וחד רקיעא תמינאה לון, דאתמר ביה (בראשית א ז) ויתן אתם אלהי"ם ברקיע
השמים.

ושבע נצוצי דנקודי אאאאא לקבל שבע ככבי לכת, תלת מפאן ותלת מפאן חמ"ה באמצעייתא,
רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית, ואיהי בצורת חל"ם, באלין חמש (ויקרא ב ב) וקמץ הבהן
משם מלא קמצו, קמ"ץ איהו י' פד אתפתח בה' נקודין איהו ה', חמש אצבעאן, דבהון אתפתח
קמץ דאיהו י', לחמשין תרעין דחירו.

ואתון י"ה פחשבן חל"ם דאיהו אמצעי, ותר"ק פחשבן ו"ה, ו' דרועא ה' פתח, קמ"ץ י"ד פרקין
דאצבעאן, והאי איהו (שמות יז טז) ויאמר פי י"ד על פם י"ה, ואינון רמיזין יהו"ה אלהינו יהו"ה,
ובחמש אצבעאן דיד שמאלא י"ד פרקין, רמיזין כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ואינון כ"ח, דאתמר
עליהו (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, והכי סליק אי"ה או"ה כ"ח, דרמיזין (ירמיה יז יב)
בכפא כבוד מרום מראשון.

מִיָּד דְּאַסְתַּלְקוּ, וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדְף (איכה א 1), וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, כֹּל הָאֹמֵר
אָמֵן יְהִי שְׁמִיהּ רַבָּא בְּכָל כּוּחַ, קוֹרְעִין לוֹ גִזֵּר דִּינוֹ שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה, דְּאִינוּן שְׁבַעִין שְׁנִין, בְּתַר
אֵלֶּף וּמֵאָתָן שְׁנִין, דְּאַתְחַרְבּ בֵּי מְקַדְשָׁא, וְאִית דְּחָשִׁיב לֹון מְשַׁבְּטֵל תְּתִמִּיה, בְּגִין דְּבִדְרָגָא דִּיעֲקֹב
תְּלֵיא קִין דְּפּוֹרְקָנָא, דְּדִרְגִיָּה אֲמֵת, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (מִיכָה ז כ) תִּתֵּן אֲמִ"ת לִיעֲקֹב, דְּאִיהוּ סִימָן
אֵלֶּף מְאֵתִים תְּשַׁעִים, וְאִית דְּאוּסִיף בֵּיהּ ב', קְרוּב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאִין לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמֵת
(תהלים קמה יח), לְדַעַת בְּאֶרְץ דְּרַבְּרָה (שם פד ג), אוּף הָכִי אֶרְץ, אֵלֶּף ר"ץ, מְאֵתִים וְתְשַׁעִים, לְקִימָא
בְּהוּן אֲמִ"ת מְאָר"ץ תַּצְמַח (שם פד יב), בְּד יְהוּן לְכָר כְּחוּשְׁבֵין אֶר"ץ, אֲבָל גִּזֵּר דִּינָם שְׁבַעִים שְׁנִים.

דְּכַר אַחַר, וְהַמְשַׁבְּלִים אִינוּן נְקוּדֵי, יְזַהְרוּ דְנַחְרִין בְּאַתְוּוֹן, דְּאִינוּן נְקוּדִין עֲגוּלִין, אַתְוּוֹן מְרוּבְּעִין,
דְּבִאֲתוּוֹן אַתְבְּרִיאוּ אַרְבַּע חִיוּן דְכְרִסְיָא, דְּאַתְמַר עֲלֵיהוּ בְּעִנְיָנָא דִיחֻקְאֵל (א יג), וְדַמוֹת תְּחִיּוֹת
מְרִאִיָּהם כְּנַחֲלֵי אֵשׁ, אֵלִין אִינוּן נְקוּדֵי דְאוּרִיָּתָא, דְּאִינוּן תְּשַׁעָה, דְּבַהוּן אַתְבְּרִיאוּ תְשַׁעָה גִלְגְּלֵי
דְכְרִסְיָא, כְּרִסְיָא אִיהִי עֲשִׂירָאָה לְתְשַׁעָה גִלְגְּלִים, דְנַחְרִין בְּהוּן עֲשָׂר אַתְוּוֹן דְּאִינוּן יו"ד ה"א וּא"ו
ה"א, וּבַהוּן אַתְבְּרִיאוּ, וְאַרְבַּע אַתְוּוֹן דְּאִינוּן יְהו"ה, נַחְרִין בְּאַרְבַּע חִיוּן, וּבַהוּן אַתְבְּרִיאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה אִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אֲמֵת, וְשְׁכִינְתִּיהּ תּוֹרַת אֲמֵת, בְּהּ אַתְבְּרִיאַת כְּרִסְיָא דְאִיהִי
אֵלֶּהִים, וְהִינֵנוּ בְּרִאשִׁית בְּרָא אֵלֶּהִים, בְּאוּרִיָּתָא דְאִיהִי רִאשִׁית בְּרָא כְּרִסְיָא דְאִיהִי אֵלֶּהִים,
דְּהָכִי סְלִיק הַכְּסֵ"א לְחוּשְׁבֵין אֵלֶּהִים.

וְאִית אוּרִיָּתָא דְבְרִיאָה, וְאוּרִיָּתָא דְאַצִּילוֹת, וְאוּרִיָּתָא דְבְרִיאָה, יְהו"ה קְנָנִי רִאשִׁית דְרַבּוֹ (משלי
ח כב), וְאוּרִיָּתָא דְאַצִּילוֹת תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח), וּבְהּ תְמִים תְּהִיָּה עִם יְהו"ה אֵלֶּהִים דְּ
(דברים יח יג), וּמִסְטָרָא דִילָהּ אַתְמַר עַל יִשְׂרָאֵל, (שם יד יג) בְּנִים אַתֶּם לִיהו"ה, וּמִנָּא לֹן דְּאוּרִיָּתָא
דְאַצִּילוֹת אִיהִי תּוֹרַת יְהו"ה דְתְלֵיא בְשְׁמִיהּ, אֵלֶּא הָכִי אוֹקְמוּהָ זֶה שְׁמִי לְעֵלָם (שמות ג טו), שְׁמִי
עִם י"ה שְׁס"ה, זְכָר"י עִם ו"ה רַמ"ח, תּוֹר"ה בְּחוּשְׁבֵין אַתְוּוֹי תְרִי"א, וְעִם אָנְכִי וְלֹא יְהִיָּה (דף ה ע"א)
לָהּ אִיהִי תְרִי"ג, וְהִינֵנוּ ב' דְאַתּוּסְפַת בְּתוֹרָה, זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם דָּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וּבְגִין דָּא
כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחִלוּ (משלי ג לה), וְאוֹקְמוּהוּ רַבְּנָן דְמִתְנִיתִין אִין כְּבוֹד אֵלֶּא תּוֹרָה, וְאִית כְּבוֹד נְבִרָא,
וְאִית כְּבוֹד נְאֻצֵּל, מִסְטָרָא דְאוּרִיָּתָא דְבְרִיאָה, אַתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל (ויקרא כה נה) כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
עֲבָדִים, וּמִסְטָרָא דְאַצִּילוֹת, בְּנִים אַתֶּם לִיהו"ה וְגוֹמַר (דברים יד א).

וְלִיעִילָא עַל פְּלָא עֵלַת עַל פְּלָא דְלִית אֵל"ה עֲלִיהּ, וְלֹא תְחוּתִיהּ, וְלֹא לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלֵמָא,
וְאִיהוּ מְמַלָּא כֹּל עֲלָמִין, וְאִיהִי אֲסַחַר וּמְקַבֵּל בְּהּ יִסּוּרִין וּמְרַעִין וּמְכַאוּבִין בְּדַחֲלוֹ דְמְאָרִיָּה,
אַהֲבָה בְּסוּפָה, כְּגוֹנוּנָא דְאוֹקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין, עַל אֵלִין מְאָרִי קוּשְׁיִין וּמְחִלּוּקוֹת, אֵת וְהַב
בְּסוּפָה (במדבר כא יד), וְאוֹקְמוּהָ אַהֲבָה בְּסוּפָה, דְמַה דִּתּוֹת לֹון שְׁכִינְתָא סוּף דְכָל דְרַגִּין, קוּשְׁיָא וְדִין
מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, אַתְחַזְרַת לֹון אַהֲבָה מִסְטָרָא דִימִינָא, אַהֲבַת חֶסֶד, וּבְגִין דָּא כֹּל הַמְקַיִים אֵת
הַתּוֹרָה מְעוּזִי, סוּפוֹ לְקִימָה מְעוּזֶר, וְהִיא אִיהוּ אַהֲבָה בְּסוּפָה, וְכָל מָאן דְּלֹא מְקַיִים לָהּ מְעוּזֶר,
לֹא יְקִימָהּ מְעוּזִי.

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

הַרְגָא חֲמִישָׁאָה בִּירְאָת יי' אוֹקְמוּהוּ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, כָּל הַקּוּדֵם יִרְאָתוֹ לְחֻכְמָתוֹ חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמָת, וְכָל הַקּוּדֵם חֻכְמָתוֹ לִירְאָת הַטָּאוּ אֵין חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמָת, דְּכָל הַקּוּדֵם חֻכְמָתוֹ לִירְאָתוֹ לְמָה הוּא דוֹמָה, לְמִי שְׁמָסְרוּ לוֹ מִפְתַּחְוֹת הַפְּנִימִיִּים, וְלֹא מָסְרוּ לוֹ מִפְתַּחְוֹת הַחִיצוֹנִיִּים, בְּמָה יִכְנָס.

וּבְאַרְח רְזָא, אַדְנִי תַמָּן י' יִרְאָת יי', וְאַלִּין אַרְבַּע אַתְוֹן אֵינֹן מִפְתַּחְוֹת הַחִיצוֹנִיִּים דִּילָהּ, י' מִן יְהו"ה אֵיהִי חֻכְמָה, וְאַרְבַּע אַתְוֹן דִּיהִי שְׁמָא אֵינֹן מִפְתַּחְוֹת הַפְּנִימִיִּים, וּבְגִין דָּא אַקְדִּימוּ בְּעֻלְוֹתָא אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, וּלְבַתֵּר חֲתַמִּין לָהּ בְּשֵׁם יְהו"ה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה מְגֵן אַבְרָהָם, וְאוֹף הָבִי אַקְדִּים שְׁבָ"א דְאֵיהִי יִרְאָה בְּשֵׁם יְהו"ה, לְאַהֲבָה דְאֵיהִי קַמִּי רַחֲמֵי, שְׁבָ"א מִסְטָרָא דְגַבְוֵרָה, כִּי בְּאֵשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט (ישעיהו טו טז), קַמִּי מִימִינָא, וְקַמִּי חִבְיָן מִשֵּׁם (ויקרא ה יב), בְּגִין דְּמַעְלִין בְּקַדְשׁ וְלֹא מוֹרִידִין, וּבְגִין דָּא אַקְדִּימוּ שְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה דְאֵינֹן דְּחִילוֹ, לְרַמ"ח פְּקוּדִין דְּאֵינֹן רַחֲמֵי, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שמות ג טז) זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְכוּ', שְׁמִי עִם יי' הַשְּׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח.

הַרְגָא שְׁתִּיתָאָה בִּירְאָת יי', וְהִיָּה אֲמוּנַת עֲתִידָהּ וְכוּ' (ישעיה לג ו), אֲמוּנַת סְדָר זְרַעִים, עֲתִידָהּ סְדָר מוֹעֵד, חֲסֵן סְדָר נְשִׁים, יְשׁוּעוֹת סְדָר נְזִיקִין, חֻכְמָה סְדָר קְדָשִׁים, וְדַעַת סְדָר טְהוֹרוֹת, אֵי אֵיפָא יִרְאָת יי' אֵין, וְאֵי לֹא לֹא, וְסִימָן זַמִּין נַח"ט.

וְאַלִּין שְׁתִּי סְדָרֵי מִשְׁנָה בְּאַרְח רְזָא, אֵינֹן מַעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְּכָלִּיל שְׁתִּי סְדָרֵי מִתְנִיתִין, וְכַמָּן דְּבַעֲי לְנִטְלָא לִיהִי בְּלֹא שְׂכִינְתִּיהָ דְאֵיהִי יִרְאָת יי', עֲלִיָּה אַתְמַר (משלי טז כח) וְנִרְגַן מִפְּרִיד אֶלּוֹף. כְּאֵלוֹ עֶבֶד קֶצוּץ וּפְרוּד בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ, וּבְגִין דְּלֹא יַעֲבֹדוּן פְּרוּדָא, אַף עַל גַּב דְּאוּלָּיָהּ אָדָם שְׁתִּי סְדָרֵי מִשְׁנָה, וְלֹא אַקְדִּים לִיהִי יִרְאָת יי', דְּאֵיהִי שְׂכִינְתִּיהָ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא שְׂרִיא לְנַפְיָה, וּבְגִין דָּא אֵי אֵיפָא יִרְאָת יי' אֵין, וְאֵי לֹא לֹא, כְּאֵלוֹ לֹא הוּא כְּלוּם בִּידִיָּה.

אֲמוּנָה אֵיהִי אֵיפָא עֲלָאָה מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דְּבָהּ קְרִיאַת שְׁמַע דְּאֵיהִי אֲמוּנָה, וְאֵיהִי עֲתִידָהּ מִסְטָרָא דְגַבְוֵרָה, דְּבִיָּה אַתְמַר (ויקרא טז ב) וְאֵל יָבֹא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגוֹמֵר, חֲסֵן אֵיהִו מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, יְשׁוּעוֹת אַתְקַרִּית מִסְטָרָא דְנִצְחָה, וְגַם נִצְחָה יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם (שמואל א טו כט), חֻכְמָה אֵיהִי סְדָר קְדָשִׁים דְּאֵיהִו הוּד, וְדַעַת אֵיהִו יְסוּד דְּאֵיהִו סְדָר טְהוֹרוֹת.

וְאֵית דִּיִּמָּא בְּהַפּוּכָא, מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא תַתָּאָה אֵיהִי אֲמוּנָה, וּמִסְטָרָא דְצַדִּיק דְּבִיָּה כְּלִילָן תַּרְיִן שְׁמַחֵן אַמִּין, דְּאֵינֹן יֵאֱהַדוּנָה"י, וּבְצַדִּיק עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי (דף ה ע"ב) לְמִינוֹ אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ (בראשית א יא), וּבְגִין דָּא אַתְקַרִּי סְדָר זְרַעִים.

עֲתִידָהּ אֵיהִי מִסְטָרָא דְהוּד דְּאֵיהִי סְדָר מוֹעֵד, דְּבִיָּה אוֹכְלִין כָּל אַרְבַּע וְתוֹלִין כָּל חֲמִשׁ וְשׁוֹרְפִין בְּתַחֲלַת שָׁשׁ, חֲסֵן אֵיהִו מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דְבִיָּה סְדָר נְשִׁים, יְשׁוּעוֹת אֵיהִי סְדָר נְזִיקִין מִסְטָרָא דְגַבְוֵרָה, דְּתַמָּן כָּל דִּינִין נְפָקוּן לְמָאן דְּעֶבֶד נֶזֶק לְחִבְרִיָּה, חֻכְמָה אַתְקַרִּיאַת מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דְּבָהּ הַרְוֵצָה לְחַחֲבִים יְדָרִים וְהוּא סְדָר קְדָשִׁים, וְעַמִּיָּה נִצְחָה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים טז

יא) נעימת בימינה נצח, דעת דאיהו סדר טהרות, ואינון נשית סדרי מתניתין, ברוזא דלהט החרב המתהפכת, מרחמי לדינא ומדינא לרחמי.

הרגא שביעאה ביראת יי' דלית ליה חוסר, הדא הוא דכתיב (תהלים לד י) יראו את יי' קדושו פי אין מחסור ליראיו, לאו יהא מאינון דאתמר בהון (משלי יא כד) וחושד מישר אף למחסור, ולא יהא ליה חוסר באורייתא אם הוא מארי תורה, דבלאו אורייתא לית דחילו, כמא דאתמר אין בור ירא הטא, כגוונא דלית אורייתא בלא דחילו, אנה הכי לית דחילו בלא אורייתא, לא יהא חסרון בנשמתייה, ולא יהא חסרון בעובדוי טבין, דלית חוסר ועניות כחוסר דאורייתא ופקודייה טבין, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, אין עני אלא מתורה ומן המצות, דגופא איהו עובדי ידוי דבר נש, לית חוסר סגי מניה בטר דלא איהו עובדוי דקודשא בריה הוא, הדא הוא דכתיב (תהלים קכז א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ודא גרם דיתחרב פי מקדשא, דלא הוה עובדי יהו"ה.

הרגא תמינאה ביראת יי', למחוי ליה בשת אנפין, מאן דאית ליה בשת אנפין דלא למעבד עבירה דאתי לידוי כגין דחילו דקודשא בריה הוא, כאלו ביה אתברי עלמא, וכגין דא בראשיית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת בלא חד, ומאן דלית ביה בשת אנפין אוקמוהו מארי מתניתין בודאי שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני.

והפוך בש"ת ותשכח שב"ת, והיינו בראשית יר"א שב"ת, דלא תחלל ליה בפרהסיא, כבר נש דלא ביה בשת אנפין, ווי ליה מאן דמחלל שבת מלכתא דאיהי קדש למעבד ליה חול, דאוקמוהו מארי מתניתין, כל המשתמש בתנא חלף, זה המשתמש במי ששונה הלכות, כל שכן בשבת מלכתא.

ועוד בושט פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם, אנון דעברין עבירה ביד רמה, ולית לון בשת פנים מקודשא ברוך הוא, דאתמר ביה (תהלים לג כג) משמים הביט יהו"ה ראה את כל בני האדם, ואתמר ביה (ישעיה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, ואתמר ביה (משלי כ כז) חפש כל חדרי בטן, (ירמיה כ יב) רואה כליות ולב.

וענוה קטירא בדחילו, הדא הוא דכתיב (משלי כב ד) עקב ענוה יראת יי', מאן דאית ביה יראת יי' איתי ליה לידי ענוה דאיהי שכינתא עלאה, דיראת יי' עקב לגבה, ודא דרגא דמשה, דאתמר ביה (במדבר יב ג) והאיש משה ענו מאד, וכגין דאיהי יראה עקב לגבה, אוקמוהו מארי מתניתין, יראה מלה זוטרתה היא לגבי משה.

הרגא תשיעאה ביראת יי', כל מאן דאית ביה יראת יהו"ה יתחלל, וכי אית לבר נש לשבחה גרמיה, אלא איהו משופח קדם יהו"ה, הדא הוא דכתיב (משלי לא ל) שקר החן והבל היפי וגומר, דא דרא דחזקיהו, דביראת יי' קא אתי בר נש לקיימא תרי"ג מצות, כחשפן ביראת.

דָּרָגָא עֲשִׂירָאָה בִּירָאָת יי', אֵית יִרְאָה וְאֵית יִרְאָה, לֹא פֶל אֲפִיָא שְׁוִין, אֵית יִרְאָה דְדַחִיל בַּר נִשְׁ
לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּגִין דְּלֹא יִלְקָה לִיה בְּרִצּוּעָה, דְּאֲתַמַּר (ד' 191 ע"א) בְּהַ (בראשית א ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה
תְּהוֹ וְכֹהוּ, מִסְטָרָא דְאִילָנָא דְטוֹב וְרַע, דְּאֵי הִי אַרְעָא רְקֻנְיָא, שְׂפָתָא בִּישָׂא, פְּגוּוּנָא דְחַד מֵאַרְבַּע
אֲבוֹת נְזִיקִין דְּאֵי הִי הַבּוֹר, וּבְגוּוּנָא דְבוֹר דְּיוֹסָף, דְּאוּקְמוּהוּ עֲלֵיהּ הַבְּרָה, וְהַבּוֹר רִיק וְכוּ' (בראשית לו
כד), הַבְּרָה נְקֻבָּא בִּישָׂא, בּוֹר דְּכּוּרָא, וְבוֹר בְּגִין דְּאֵי הִי מִתְמַן, אוּקְמוּהוּ עֲלֵיהּ אִין בּוֹר יִרָא חֲטָא,
בְּתַר דְּלִית בֵּיהּ יִרְאָת יי'.

מָאן דְּאֵי הִי דְחִיל מְגוֹ אוֹרֵייתָא דְאֵי הִי תַפְאָרְתָּהּ, דְּמַנְיָה נְפַקְתָּהּ, בְּגוּן דָּא אֵי הִי שְׂקוּלָה לְגַבִּיָּה,
וּבְגִין דָּא אִין פֶּל יִרְאָה שְׁוָה, דְּהָא יִרְאָת יי' הִיא מַלְכוּת דִּילֵיהּ, פְּלִילָא מִפְּל פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא,
בְּגִין דְּאֵי הִי יִרְאָה דְנִפְקַת מְגוֹ תוֹרָה דְאֵי הִי עֲמוּדָא דְאֲמַצְעֵיתָא, דְּאֵי הִי יְהו"ה, דְּבְגִינָה אוּקְמוּהוּ
מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין, גְּדוּלָה תוֹרָה שְׂמַבִּיאָה לְאָדָם לִיְדֵי מַעֲשָׂה, דְּאֵי בַר נִשְׁ לֹא יֵדַע אוֹרֵייתָא, וְאֲגָרָא
דְּפְקוּדֵי דִילָהּ, וְעוֹנְשֵׁין דִּילָהּ לְמָאן דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדֵיָא, וּמָאן הוּא דְבָרָא אוֹרֵייתָא, וּמָאן הוּא
דְּיָהִיב לָהּ לְיִשְׂרָאֵל, אִיךְ דְּחִיל לִיה וְנִטִּיר פְּקוּדוֹי, וּבְגִין דָּא אָמַר הַיּוֹד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ (ד"ה א כח ט) יֵדַע
אֵת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְעֲבָדֵהוּ.

דְּאֵי בַר נִשְׁ לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע הַהוּא דְיָהִיב לִיה אוֹרֵייתָא, וּמַנְיָ לִיה לְנִטְרָא לָהּ, אִיךְ דְּחִיל מַנְיָה
וְעֵבֵד פְּקוּדוֹי, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵן, וְלֹא עִם הָאָרֶץ חָסִיד, וְאִין בּוֹר יִרָא חֲטָא.

בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא דְאֵי הִי תְרִי"א מִתְרִין דְּרָגִין אֲתִיְהִיבְתָּהּ, מַחְסָד וּבְנִינָה, דְּמִתְמַן תְּרִין פְּקוּדֵין
אֲהֵבְתָּ חֶסֶד וְדְחִילוֹ דְגַבְוָרָה דְאֵי הִי יִרְאָה, דְּבַהוּן אֲשַׁתְּלִימוּ תְרִי"ג פְּקוּדֵיָא, וּבְגִין דְּכָל אוֹרֵייתָא
וּפְקוּדֵיָא מִתְרִין סְטָרִין אֲתִיְהִיבְתָּהּ, אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵן וְלֹא עִם הָאָרֶץ חָסִיד, וְאִין בּוֹר יִרָא חֲטָא.

וְאֵי תִימָא הָא חֶסֶד גְּבִינָה דְמִתְמַן מַלְכוּת אֵי הִי אֲהֵבָה וְיִרְאָה, אִיךְ אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵן גְּדוּלָה תוֹרָה
שְׂמַבִּיאָה לְאָדָם לִיְדֵי מַעֲשָׂה, דְּמַחְכָּא מִשְׁמַע דְּכָל הַקּוּדָם יִרְאָתוֹ לְחַכְמָתוֹ חֲכָמָתוֹ מִתְקַיְיֶמְתָּהּ,
אֲלֵא פְּלֹא קְשׁוּט, תַּפְאָרְתָּ אֲתְקַרִי אָדָם, פְּגוּוּנָא דִילֵיהּ הָוָה אָדָם ה"א דְלִתְתָא, דְּאוּקְמוּהוּ עֲלֵיהּ
דְּהָוָה רֵאשׁוֹן לְמַחְשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשָׂה, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵן, יִשְׂרָאֵל עֲלָהּ בְּמַחְשָׁבָה לְפָרָאוֹת,
דְּאֲתַמַּר עֲלֵיהּ אָדָם אֲתָם, אוּף הָכִי תַפְאָרְתָּ דְאֵי הִי יְהו"ה, אֵי הִי רֵאשׁוֹן לְמַחְשָׁבָה דְאֵי הִי חֲכָמָה
עֲלָהּ, וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשָׂה דְאֵי הִי י' מִן אֲדֻנִי, חֲכָמָה תַתְּאָה, יִרְאָת יי', מַלְכוּת דִּילֵיהּ.

וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּהַ (ויקרא יב ד) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ, אֲתַתָּא אֵית לָהּ לְאֲקֻדְמָא בְּכָל פְּקוּדֵיָא, דְּאֲתַמַּר
בְּהַ אִשָּׁה יִרְאָת יי' הִיא תַתְּהֵלֶל (משלי לא ל), וּבְגִין דָּא מְצָא אִשָּׁה בְּקֻדְמֵיתָא, מְצָא טוֹב (שם יח כב),
דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (תהלים קמה ט) טוֹב יְהו"ה לְכָל.

וְאֵי אֲקֻדִים לָהּ בְּצִלוֹתָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ (תהלים נא יז) אֲדֻנִי שְׂפָתַי תַּפְתָּח, מִיָּד (משלי ח לה) וַיִּפְקַ
רְצוֹן מִיְהו"ה, וּבְגִין דָּא פְּנִיָה דְאֵי הִי מַחְשָׁבָה, צְרִידָה לְאֲקֻדְמָא לְמַצְוָה, וּבְגִין דָּא שׁוֹיֵאוֹ רַבְּנֵן פְּנוֹן
מַחְשָׁבָתָא דְצִלוֹתָא בְּבִרְכָה קְדָמָה, דְּהָכִי אוּקְמוּהוּ אִם לֹא פְּנוֹן בְּבִרְכָה רֵאשׁוֹנָה חוּזַר לְרֵאשׁוֹ,
וּבְגִין דָּא צְרִידָה לְאֲקֻדְמָא יִרְאָה מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא, בֵּין בְּאוֹרֵייתָא, בֵּין בְּפְקוּדֵיָא, אֲבָל מִסְטָרָא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

דקודשא בריה הוא, צריך לאקדמא אורייתא ליראה בכל פקודיא, דיראה דאורייתא אית, דאתקרי נוקבא תורה שבעל פה, דבגינה אתמר תמן אז ירננו עצי היער (דהיא טז לג).

ענה מלאך מן השמים ואמר הן הן מעשה מרפכה, מהאי אזי תליין ע"ב שמעון דהיינו חסה, דביה צריך לאתקנא פרוסא למאריה, בכנפי מצוה, וישב עליו באמת, עשור אמת מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, מוריד הט"ל לאנהרא לגבי ה"א.

דאיהו כליל תלת ברכאן קדמאין דצלותא, ותלת בתראין, ודא עשר ספירות בלי מה, דאינון לקבליהו תריין שמעון יהו"ה אדנ"י, ותמנא אתנון, דאינון עשרה עשרה הפך בשקל הקדש (כמדבר ז טז), ודא כ' מן פתה, עשרה מן (ד 191 ע"ב) שכינתא תתאה אדנ"י, מתתא לעילא מן אנ"י עד אי"ן, עשרה מעילא לתתא מעמודא דאמצעיתא דאיהו יהו"ה, ובגין דא כ' כליל לון.

ובקץ דפורקנא מ'דלג על ה'הרים (שיר ב ח), דא מ"ה, ולית הרים אלא אבהן, דאינון מרפכתיא, אוף הכי מ'קפץ על הגבעות אנון אמהן, אהי"ה אדנ"י, בטהוא זמנא אזי ישיר משה וכו' (שמות טו א), וכלא אתקשר ואתכליל ב"ח"י עלמין, דדא הוא דכתיב (משלי י 1) ברכות לראש צדיק.

ואית פבוד נברא כגוונא דכבוד נאצל, מסטרא דכבוד נברא אמרין ישראל לגבי אדון על פלא אם פעבדים, ומסטרא דכבוד נאצל אתמר בהון אם כבנים, איהו עלת על פלא לית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרין דעלמא, איהו ממלא כל עלמין.

ואיהו אסחר לכל סטרין, דלא מתפשטין יתיר מגבול דשוי לכל חה, ומדה דשוי לכל חה, ובלהו ברשו דיליה ברשות היחיד.

אדנ"י מרפכה ליהו"ה, ובה אתעטף, ואוף הכי יהו"ה אתעטף באהי"ה למברי עלמא, אבל שם יהו"ה איהו מרפכה למאריה לכתר עלאה, ובגין דא (ש"א ב ב) אין קדוש פיהו"ה, עלת על פלא טמיר וגניז בכתר, ומניה אתפשט נהוריה על יהו"ה, דאיהו י' חכמה, ה' בינה, ו' כליל שית ספירן, ה' מלכות, והאי איהו אתפשטותיה מעילא לתתא, ואוף הכי אתפשט נהוריה על י' מן אדנ"י מתתא לעילא, עד אין סוף, דאתרמין באדנ"י אי"ן, ובגין דא י' מן יאהדונה"י עשרה עשרה הפך, דא כ' מן פתה, ומארי דכלא לית ביה ציור דאות ונקודה, דדא הוא דכתיב (ישעיה מ יח-כה) ואל מי תדמיוני ואנשוח, ואל מי תדמיון אל, ומה דמות תערכו לו.

איהו צייר בתרין אתנון תריין עלמין, באת י' צייר עלמא דאתי, ובאת ה' עלמא דין, דדא הוא דכתיב (שם כו ד) פי ב"ה יהו"ה צור עולמים.

ומקורין דכל שמעון אינון יו"ד ה"י וי"ו ה"י, יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יהו"ה, כל יו"ד איהו אחזי יהו"ה, כל א' אחזי אהי"ה לעילא, אדנ"י לתתא, דכא שם יהו"ה איהו בכנוייה חה, בגין דמניה אשתפח כנוייה, אבל מסטרא דעשר ספירן דבריאה, לאו שם יהו"ה וכנוייה חה, דדא הוא דכתיב (שם מג ז) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וכו', הרי ספירות אתקריאו בשם יהו"ה, ובשם אדנ"י, ואנון דאדנ"י אתבריאו.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

ובגין דא אית שמחן דמין לחותמא דמלכא, דבהון אשתמודע דיוקנא דמלכא ומטרוניתא
ציונא ממש, ואית שמחן דאינון פגוונא דרשימו דציונא דחותמא בשעוה, והכי דחילין מההוא
רשימו פאילו הוה מלכא ממש, אבל אדון על פלא לית ליה מפל אלין ציונין פלל, הדא הוא
דכתיב (שם מ יח) ואל מי תדמיון א"ל וכו'.

ומסטרן דציונין דשעוה, חמא יחזקאל פל אלין מראות דחמא, ובגין דא אתמר בהון (יחזקאל א
כו) ודמות כמראה אדם, ולא מראה אדם ממש, כמראה חשמ"ל ולא חשמ"ל, כמראה אש בית
לה סביב, הוא מראה דמות כבוד יי, ולא כבוד יי ממש, אלא מראה ציונ דיליה.

פתח ואמר, יחזקאל נביאה, קום משינתך לגלגה חכא מראות דאתגליין לך, דכלהו לגבך בארח
סתים ובאתגליא, באתגליא ציונ, אבל בסתימו דעיינין דיוקנא דמלכא ומטרוניתא, פל שפן
וכל שפן ההוא דלית ליה דיוקנא, דבגנייה אתמר האי קרא למאן דצויר ביה דיוקנא, (דברים כז
טו) ארור האיש אשר יעשה פסל וכו', ושם בפסטה, בסתרו של עולם, ואפילו מפל מה דבר נש
יכיל לאסתכלא בעינא, ואפילו מפל דיוקנין דאחזי לנביאי.

צורת דיוקנא דכלילא מכמה נהורין, חד וממעל לרקיע אשר על ראשם א כמראה אבן ספיר
דמות כפא (יחזקאל א כו), דא אבן ספיר דמות כפא, ואיהו לעילא פגוונא דא ותחת רגליו כמעשה
לבנת (דף ז ע"א) הספיר (שמות כד י), פגוונא דא א וכלא א, נקודה דא הוא פגון חל"ם לעילא פתח
עליון, דרכיב על י"ה דאינון חכמה ובינה כחשפן חל"ם, ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר חירק,
ודא מלכות, והארץ הדום רגלי, איהי תחות ו"ה, דאיהו חשבון חר"ק, והכי סליק א יהו"ה יו"י.
ועוד רקיע דא עמודא דאמצעיתא, דכליל שם יהו"ה, ואיהו פליל שית ספירן באמצעיתא,
דעליה אתמר (יחזקאל א כב) נטוי על ראשיהם מלמעלה, דעליה אתמר (תהלים קד ב) נוטה שמים
כריעה, פגוונא דא באמצע א, נוטה שמים לברי (ישעיה מד כד), מאן נטה ליה, עלת על פלא לברו,
יחידא פלא תניינא למעור ליה.

תניינא (יחזקאל א כו), ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה דא איהו יוד הא ואו הא
פליל תשע נקודין, ועשיראה שכינתא פלילא מבלהו, וכלא א, דלית אדם פלא א, וכלא איהו
עמודא דאמצעיתא, איהו יהו"ה דכליל א, ואיהו שמוא מפרש דכליל א לאחזאה דאם רץ לבך
שוב לאחור.

תליתאה, כמראה אש בית לה סביב, ודא שכינתא, דהכי אוקמוהו רבנן, דנשמתינ דומין קדם
שכינתא פנרות לפני האבוקה, ובגין דא כמראה אש בית לה (שם א כז), ואיהי בי פנישתא דלעילא,
א"ש נג"ה, פי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים (ישעיה נד ז), ואיהי אש בית לה מסטרן דגבורה,
דאיהי ב', יומא תניינא דאתברי ביה גיהנם, א' יומא קדמאה דאתברי ביה גן עדן, ודא חסד,
עמודא דאמצעיתא כמראה אדם פליל תרויהו, וא"ו לימינא אח"ה, ל"ב לשמאלא יו"ד ה"א
ה"א.

ממראה מתניו ולמעלה, וממראה מתניו ולמטה, אינון תרין שוקין, תרין נביאי קשוט, ואינון רביעאה וחמשאה לחסד, דמתמן בנינא דעלמא, תדא הוא דכתיב (תהלים פט ג) עולם חסד ויפנה, ה' עלאה אתפשטת עד הוד, חמשין תרעין, ובגין דא קא רמיז עלה, ראייתו כמראה אש בית לה, ובה שית מראות.

שביעאה, (יחזקאל א כח) כמראה הקשת, הקשת דא צדיק יסוד עלמא, כמראה דילה לתתא מטטרו"ן, דא חזא יחזקאל, דאיהו פליל כל מראות.

חיוו תמינאה, כן מראה הנגה סביב, דא שכינתא תתאה, דאתמר בה (ירמיהו לא כא) נקבה תסובב גבר, ובגין דא כן מראה הנגה סביב, אש נגה.

תשיעאה, הוא מראה דמות כבוד יהו"ה, חכמה עלאה, דמות דילה חזא יחזקאל לתתא, ולא חכמה.

וכד מטא לדמות פתר דאיהו דרגא עשיראה, חזי מה פתיב ביה, ואראה ואפול על פני, דלא יכיל למסבל, ואם מראות דלתתא הכי, כל שפן וכל שפן מראות עלאין דספירות דבריאה, כל שפן וכל שפן מראות דאצילות.

וברוא דאת א תשבח חל"ם חיר"ק שונק כגוונא דא ו ואיהו גלגל דאתהפך לשית סטרין לעילא ולתתא. ולארבע סטרין, אתהפך לימינא וסהיד על עלת על פלא דלית אל"ה אחרא לימינא דעלמא, אתהפך לשמאלא וסהיד עליה, והכי לכל סטרא סהיד על יחודיה, דלית אל"ה אחרא עילא ותתא ולארבע סטרין, האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין כדי שתמליכהו על השמים ועל הארץ ועל ארבע רוחות העולם.

ו' פליל תלת נקודין, עילא ותתא ואמצעיתא, דסהדין, ותלת סהדין תחותיהו לתתא, על עלת על פלא דאיהו ראשון ואחרון ומבלעדיו אין אלהים, דאיהו פליל שית נקודין כחושפן ו', דסהדין על עלת על פלא, דלית אל"ה אחרא לשית סטרין אלא הוא, הא תשע נקודין דכילין באת ו' מן א, ואת א' ביה אשתלימו לעשר, וביה פלהו אזלין לאתר חד, הא הכא רוא דבנינא דיחזקאל (ע"ט ב) ברוא דנקודין.

ועוד רוא נקודי צריך לאחזרא עליהו, פתח כחושפן אותיותיו איהו יו"ד, וכתיב (תהלים קמה טז) פותח את ידה ומשביע לכל חי רצון, ואוקמוהו אל תקרי ידה אלא יודי"ה, ואינון י"י מן יאהדונה", ובאן אתר מתפתחין ברקיעא דאיהו פתח, ואיהו מפתח פליל אהדונה"ה שית אתון באמצע י", ותרין יודין עם רקיע דאיהו ו' סליק לחושפן יהו"ה.

קמין רקיע וניצוץ, אינון י"ו, איהו קומץ פל נקודין, דאינון שית סרי כחושפן שית סרי אנפין דחין, ובגין דא איהו קומץ פל נקודין, צר"י איהו חושפן ו' ו', ותחות צדיק תרין ניצוץין דאינון י"י, את שני המאורות הגדולים, ואינון ו' ו' י' סלקין ל"ב, ואינון ל"ב נתיבות פליאות חכמה,

ונקודה תחות ר' מן צר"י דאיהי י' עשר ספירות, הרי מ"ב, ובגין דא צר"י, ביה צייר עלמין, וייצר תמן צר"י, ביה צייר אדם, הרי רזא דנקוד צרי מ"ב, ותלת אתון הרי מ"ה, פחושפן אד"ם.

שבא אוף הכי (בראשית א טו) את המאור הגדול לממשלת היום, ואת המאור הקטן וגו', וביה רזא מ"ב, וביה רזא דאדם, פגוונא דא, חשבן שבא ו', ותלת ניצוצות ורקיע י' י' ו' דחושפניהון ל"ו, הרי מ"ב, ותלת אתון שב"א הרי מ"ה, ורזא דמלה (שמות ג יג) ואמר לי מה נשמו מ"ה אומר אליהם, ונקוד שב"א נקוד בשם יהו"ה פאורייתא.

סגול תמנסר חשבניה, ואיהו ו' ו' ו' מן ויסע ויבא ויט, ותלת נקודין י' י' י' איהו ח"ם, וארבע אתון מן סגול"ל איהו חמ"ה, ותיבה הא אינון חמ"ה, פני משה פפני חמה.

חלם חסר ו' חושפניה י"ה, ותלת ניצוצות י' י' י' הא אינון מ"ה, שמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ועם תלת אתון ותיבה הא איהו מ"ט, פחושפן מ"ט אתון דשמע ישראל וכו' (דברים ו ד), פרוף שם פבוד וכו', ואוקמוהו רבנן דמתניתין, חמשים שערי בינה נבראו בעולם ונתנו למשה, חוץ מאחד, שנאמר (תהלים ח ו) ותחפרהו מעט מאלהי"ם, ולתתא במלאכים אינון מ"ט פנים טהור מן מטטרו"ן, דאיהו חל"ם במלאכים.

חירק עם חושפן אתון איהו א"ם, חרק חושפניה ו"ה, ותלת ניצוצות י' י' י' תלתין, הא איהו א"ם.

שרק איהו חושפן אתווי ו', וחמש ניצוצות חמשין, הא נ"ו, תלת אתון ותיבה הא אנון ס', סוד יהו"ה ליראיו, וביה (ירמיה לא ו) ר'נו' ליעקב שמחה נוטריקון שור"ק.

דכל נקודי מחכמה עלאה מתפשטאן, תשעה עד מלכות, וטעמי מקתר עד מלכות, ושור"ק צדיק יסוד עלמא, ביה סוד שורק תניינא בתוספת ו' מ"ב.

ועוד קמ"ץ, אוקמוהו מארי דקדוק דאיהו תנועה גדולה, בגין דאיהו קדמאה דכלהו נקודין דספראן, אף על גב דכלהו שמחן קדישין אתעבדו דא פסא לדא, פגון ברא דצריף למפלח לאבוי ולאמיה, ולמעבד לגרמיה לגבייהו בעבד, ושמש, וכרסניא, ומצב תחותיהו, הכי אינון ספירן דא לדא, ובגין דא אית נקודה מלפא, ואית נקודה עבדא לגביה, פגון שב"א דאיהו עבד לקמ"ץ, ורץ בשליחותיה ומזנב אחריו, אבל באתריה מלפא איהו.

ורזא דקמ"ץ, חושפן קמ"ץ י"ה, ותלת ניצוצי ורקיע נ', מ' דאיהו מלה, אנון רמיון ארבע יודין מן יו"ד ה"י וי"ו ה"י, ולאן למגנא אתמר ביה מלה, דאיהו מלה גדול על כל מלכין.

פת"ח איהו מ"ב, חושפן פתח איהו כ', וניצוצין ותריין רקיעי וו"י, הא מ"ב, (תהלים צא יד) פ"י ב"י חשק ואפליטהו, פתחו לי שערי צדק אבא בם וכו', ב"ם ארבעים ותריין, פי בי חשק ואפליטהו, חשק חירק שבא קמ"ץ מן אבגיתין, קמ"ץ קומ"ץ (ד פ"ח ע"א) סתים פאת יו"ד, פת"ח אתפתח ביה בחמש אצבעאן דאינון ה', וכמה רזין בנקודי, והאי איהו אבא בם אודה י"ה, ופתח עליה אתמר (תהלים קיח ט) פתחו לי וכו', זה השער ליהו"ה.

מלאכין אית המשמשין לאלין נקודין, ואינון אתוון, דאינון פסוסוון לנקודי, וטעמי מנהיגי לון, ואינון תנועות לגבייהו, פגון על פי יהו"ה יחנו, ועל פי יהו"ה יסעו (במדבר ט כ), ואינון נקודין לגבי טעמי, פשאנא פתר רעין דאנהיגין לון לכל סטרא, לסלקא ולנחתא עילא ותתא, ולאנהגא לון לכל סטרא לימינא ושמאלא לקמא ולאחורא.

וטעמי אינון נשמתין, ונקודין רוחין, ואתוון נפשין, אלין מתנהגין פתר אלין, ואלין פתר אלין, אתוון מתנהגי פתר נקודי, ונקודי פתר טעמי, פי גבוה מעל גבוה שומר (קהלת ה ז), ועוד אתוון אנון אש, נקודי רוח, אל אשר יהיה שמה הרוח לקחת ילכו (יחזקאל א יב), ואנון פמבועי מיא, דאתמר עליהו (תהלים קד י) המשלח מעינים בנחלים, ישקו כל חיתו שדי וגו', אלין אתוון.

ואית דשוי לון לאתוון, מים אש רוח ועפר ארבע רגלין דכרסיא, נקודי אדם לשבת על הפסא, מסטרא דאבא יודין לעילא, מסטרא דברתא יודין לתתא, מסטרא דבן ווי"ן לעילא, פגוונא דא ווי"ן, מסטרא דאבא ווי"ן לתתא, פגוונא דא ווי"ן, ההי"ן דאימא פגוונא דא הה"ו הה"י, ההי"ן דברתא פגוונא דא יה"ה וה"ה, והכי בכל הויה והויה.

ועוד מאן דאולרי אלין תונין, צריד לאולפא לון למבני בהון בנינא לקודשא בריד הוא, דאתמר ביה (מלכים א יח ל) וירפא את מזבח יהו"ה ההרום, ורזא דמלה דיכלין למחרס באתווי דשמייה, הדא הוא דכתיב (שמות יט כא) פן יחרסו אל יהו"ה, ובגין דא דיהרוסו לון בחובביהו, צריד למבני לון בצלותהון.

דאת י איהי אבן יסודא דבנינא, יי מן יי"ה, מן יי"ו, מן וי"ן, בהון אבנים שלמות תבנה את מזבח יהו"ה אלהי"ה (דברים כו ו) דא ה', ו' דא קורה, ועמודא, לסמוך עליה בית, ובגין דא חבורא דתלת אתוון בית, ב' בנינא, י' יסוד בנינא, ת' תפארת, ואנון ב' מלכות, י' יסוד ספירה תשיעאה, דאיהו סומך גאולה לתפלה, וביה סומך יהו"ה לכל הנופלים (תהלים קמה יד), ת' תפארת, דאתמר ביה (ישעי' מד יג) פתפארת אדם לשבת בית, וביה פל הזוקף זוקף בשם, אבל לגבי יסוד פל הפורע פורע בברוך, הדא הוא דכתיב (משלי יו) ברכות לראש צדיק.

ואיהו ערוב, דישפיל ביה הקורה אם היא למעלה מעשרים, דאיהי יו"ד, דלעילא מעשרים, דאיהו כ' פתח, איהו עלת העלות על פלא, דלית עינא שליט עליה, ובגין דא מבוי דאיהי שכינתא תתאה דאיהי י' זעירא, עשרה טפחים שעורה, ביה צריד להשפיל הקורה דאיהו ו', אבל לגבי ספה דאיהי אימא, דשיעור דילה יו"ד דאיהו כ' פתח, לעילא מפתר לית אדם דמרפבה דר ביה גו ספה, דלית עינא שליט עליה.

ומקור דאלין תונין פחושבן חסה, דבהון צריד למבני בנינא דא דאנון מחסה, דמקור דהויתיה איהו יו"ד ה"י וי"ו ה"י, דסלקי לשבעין ותריין תונין פחושבן חס"ה, פלהו אבן וקורה ובנינא דאתבני בתרווייהו, ואלין אינון ע"ב תונין דנפקין מן יו"ד ה"י וי"ו ה"י: (דף ה ע"ב).

והאי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין, כל הקורא קריאת שמע, כאלו אוהו חרב פיפיות בידו, והא אוקמוהו על מטתו, להגן מן המזיקין, אבל בקריאת שמע וצלותא, אדון המזיקין קשור, לית ליה רשו למברח, וזכאה איהו מאן דשחיט ליה ביה הוא זמנא, לקיים (פא להרגו) השכם להרגו בצלותא, דאתמר בה (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, כל שפן מאן דלא חשש ליקריה לשחטא יצריה ושנאיה, דלית שנאיה לחור אלא שנאיה דקודשא בריה הוא, דבכל יומא תבע חובין דבגוי לשחטא לון.

ואוף הכי צריך לאעברא ליה משמא וארעא, כגוונא דאעבריה משמשא וסיתרא, ואוף הכי צריך לאעברא ליה ולבת זוגיה מתרין פרסיין, הדא הוא דכתיב (ירמיה יז יב) כפא כבוד מרום מראשון, דתמן קודשא בריה הוא ושכינתיה בתרין פרסיין, ותמן קודשא בריה הוא ושכינתיה כשמשא (ד ט ע"א) וסיתרא, ועל שמייהו אתקרי כי שמש ומגן יהו"ה אלהי"ם (תהלים פד יב), ובההוא זמנא יתקיים ביה, לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף (ישעיה ס כ).

והכי צריך לאעברא ליה משמאלא דקודשא בריה הוא דאיהו גבורה, דמתמן מצפון תפתח הרעה (ירמיה יד א), ותמן ייתי למתבע חובין, מאלין דאתמר בהון בנים אתם ליהו"ה אלהיכם (דברים יד א).

מתמן ואילך אנון שרים, ועבדים, מסטרא דחיוון דכרסיא שרים וממנו, מסטרא דככביא דנהרין בשמא וארעא עבדין, והאי איהו אם כבנים אם פעבדים, והאי איהו דצריך לאנפא ליה חרפא לשית סטרין, דאנון שמא וארעא, שמשא וסיתרא, כפא דין וכפא רחמים, לאעברא סמא"ל ונח"ש מגיהו, דמסטרא דלהון שליט סמא"ל ובת זוגו.

וצריך לקשרא ליה ברצועין דתפלין, תרין בתרין קרנוי, וחד בדרועא, ולבתר ישחוט ליה בקריאת שמע, בגין דלא יתקרב לסטרא דגבורה, אבל מסטרא דספירן והויות דלהון, אתמר לא יגורף רע (תהלים ה ה), ותזר תקרב יומת (במדבר א נב).

ועוד ה' היד בחה, דאיהי יונה קדישא, מצפצפאן לה בנהא בכמה צפצופין דזמירות שירות ותשבחות והודאות, עד דנחתין לה לגביהו, הא נחתין לה לגביהו קשרין לה ברצועה, דאיהי ו' שית תיבין דיהודא, והיינו רזא והיה לאות על ידכה (שמות יג ט), קשורא דתרוייהו דא י', ודא יחוד, ובגין דא בקשורא דתרוייהו, מאן דשח שיחה ביניהו, דאיהי שיחת חולין, עבירה היא בידו, דעבד בה פרודא בין ו"ה דאיהו עמודא דאמצעיתא ומלכותיה.

תפלין דרישיה דקודשא בריה הוא דאיהו ו', איהי ה' עלאה, אימא עלאה, עטרת תפארת, עלה אתמר פארך חבוש עליך (יחזקאל כד יז), אלו תפלין שפראש, והאי איהו רזא הו"ה, דאתמר ביה הנה יד יהו"ה הו"ה וכו' (שמות ג א), ובגין דא אוקמוה מארי דתלמודא ירושלמי, הויות באמצע.

יד יהו"ה מימנא, דאתמר בה וירא ישראל את תיד הגדולה (שם יד לא) מסטרא דחסה, יד רמה מסטרא דתפארת, דאתמר בה ובני ישראל יוצאים ביד רמה, יד חזקה באמצעיתא דאיהי יד

יהו"ה הו"ה, לְמַהוּי רַחֲמֵי מִכָּל סִטְרָא, דִּינָא כְּבוּשׁ בְּאַמְצַעִיתָא, יָד רַמָּה עָלָה אֲתָמַר וְהָיָה
יהו"ה לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ (זכרי' יד ט), וְתַלְתַּת זְמַנִּין י"ד אַנּוּן מ"ב אֲזַפְרוֹת דְּתַפְלִין דְּיָד וְתַפְלִין
דְּרִישָׁא.

י"ד שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה אִיהִי הָיָד הַגְּדוּלָּה מִימִינָא דְחָסֵד, דְּתַמְן חֲכָמָה, יָד הַחֲזָקָה מִסִּטְרָא דְגְבוּרָה,
דְּתַמְן בִּינָה, יָד רַמָּה מִסִּטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, מְעוּטָר בְּכַתֵּר עַל רִישֵׁיהּ, תַּפְלֵי דְמֵאֲרֵי
עֲלָמָא.

שִׁין שֶׁל תַּפְלִין הַלְכָה לְמַשָּׁה מְסִינִי, שׁ דְּתַלְתַּת רֵאשִׁין, דְּאַרְבַּע רֵאשִׁין, לְקַבֵּל שְׁבַע הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּיֹת
לְתַת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ (אסתר ב ט), וְאַינּוֹן בְּשַׁחַר שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבַּ שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ
וּשְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ, וְלְקַבֵּל אֵלֶיךָ שְׁבַעָה, אִית שְׁבַעָה רוּאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת.

וְתַפְאֶרֶת אִיהוּ כְּבוּשׁ בְּאֵת יו"ד, עִם ה' תַּתְּאָה, וְנַפְשׁוֹ קַשְׁוֶרָה בְּנַפְשׁוֹ, וְאִיהוּ כְּבוּשׁ עִם אֵת י'
מִסִּטְרָא דְה' עֲלָאָה, וּבְגִין דָּא אִין כְּבוּשׁ מְתִיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִין, דְּאִיהוּ בְּגָלוּת עִם יִשְׂרָאֵל,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה סג ט) בְּכָל צַרְתֶּם לוֹ צַר בּוֹ, לֹא צַר בָּא, בְּהַהוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ עִם יִשְׂרָאֵל
לֹא צַר וְדָאֵי, וְלִית צַר אֲלָא יַצַּר הָרַע, דְּהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת (במדבר א נב).

וְרוּא דְמֶלֶךְ כִּי בִי חֲשַׁק וְאַפְלִטָהוּ (תהלים צא יד), כִּי בִי בְּגִימְטָרִיא מ"ב אֲזַפְרוֹת דְּתַפְלֵי, אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי
יִדַע שְׁמִי, יִקְרָאֵנִי בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְאַעֲנֶהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֲזַ תִּקְרָא וַיהו"ה יַעֲנֶה (ישעי' נח ט),
יהו"ה בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלֵי דְרִישָׁא, דְּאַינּוֹן אַרְבַּע אַתְוּון אֵהִי"ה, וַיהו"ה יַעֲנֶה, יהו"ה בְּאַרְבַּע בְּתֵי
דְתַפְלִין דְּיָד, דְּאַינּוֹן אַדְנִי, וְאִי תִימָא לֹא אִינּוֹן בְּיָד אֲלָא בֵּית אֶחָד חֲמִשָּׁאָה, יָד כְּתָה, הָכִי הוּא
וְדָאֵי דְאִיהִי חֲמִשָּׁאָה (דף ט ע"ב) וְאִיהִי רְבִיעָאָה, רְבִיעָאָה לִיהו"ו יָד כְּתָה, יהו"ו אִיהוּ אֵהִי"ה, וְסָלִיק
לְחוּשְׁבֵן כ"א, וְאַרְבַּע אַתְוּון בְּכָלֵל כ"ה, ה' מִן יהו"ה רְבִיעָאָה לִיהו"ו, וְחֲמִשָּׁאָה לְאֵהִי"ה, דְּאִיהוּ
אַרְבַּע בְּתֵי, וְאִיהוּ בֵּית חֲמִשָּׁאָה.

וְעוֹד אֵהִי"ה אַדְנִי סָלְקִי לְחֻשְׁבֵן אֱלֹהִים, דְּאִיהוּ כָּלֵלָא דְחֲמִשָּׁה בְּתֵי תַפְלֵי, יהו"ה אַרְבַּע פְּרִשְׁיִין,
י' קַדִּישׁ לִי (שמות יג ב) וְדָא חֲכָמָה, ה' וְהָיָה כִּי יִבְיָאָה (שם יא) וְדָא בִינָה, וְאַינּוֹן לִימִינָא וְשְׂמֵאלָא,
דְּאַינּוֹן חֶסֶד גְּבוּרָה, ו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (דברים ו ד) תַּפְאֶרֶת, כָּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻנְדָּא, ה' וְהָיָה אִם
שְׁמַע (שם יא יג) מַלְכוּת, שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה.

תַּלְתַּת רְצוּעִין נְצַח וְהוּד וְיִסוּד, יִסוּד רְצוּעָה דְקַשְׁיִר וְא"ו עִם ה', כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצִין (דה"א כט יא),
דְּאֶחָד בְּשָׁמַיָא וּבְאָרְעָא, תְּרִין רְצוּעִין נְצַח וְהוּד, דְּאֶחָדֵן בְּה' עֲלָאָה, וְהַקְרָנִים גְּבוּהִים, וְהָאֶחָת
גְּבוּהָ מִן הַשְּׁנַיִת (דניאל ח ט), אוּף הָכִי תְרִין רְצוּעִין חַד אַרוּכָה וְחַד קְצָרָה, קְצָרָה עַד הַחֲזָה, אַרוּכָה
עַד טְבוּרָא.

וְאַתְפְּשׁוּתָא דְה' עֲלָאָה עַד הוּד בְּאֵת י' אִיהוּ, דְּאִיהוּ קַשְׁר שֶׁל תַּפְלִין דְּרִישָׁא, דְּאִיהִי ה' עֲלָאָה,
סְלִיקַת לְחֲמִשִּׁין, חֲמִשׁ זְמַנִּין עֲשָׂר בְּאֵת י', וְהִינּוּ ה' י' מִן אֱלֹהִים, חֲמִשׁ זְמַנִּין ה' בְּאֵת י' חֲמִשִּׁין,
בְּחֲמִשׁ סְפִירָן, יִסוּד כ"ל נְטִיל לֹון כְּלָהוּ, וְיִרִית לֹון לְכָלָה וְהִינּוּ כ"ל כְּלָהוּ.

באת ה תתאה קרן אחת, ורוא דמלה אוקמוהו רבנן, שור שתקריב אדם הראשון קרן אחת
היתה לו במצהו, שנאמר (תהלים סט לב) משור פר מקרן מפריס, מקרן חסר יו"ד פתיב, ודא רצועה
דיד התפלי דמארי עלמא.

כ' בתי דמארי עלמא, איהו שמייה, תפלין דשני, אבל בתי תפלין עליה, ורוא דמלה אין קדוש
ביהו"ה פי אין בלתי (שמואל א ב ב), גית פקודא דלא אתפלין ביה עשר ספירן.

ועיקר התפלין משמאלא, ובגין כן נשבע יהו"ה בימינו (ישעיה סב ד) זו תורה, ובזרוע עזו אלו
תפלין, ומסטררא דשמאלא ה' תפלין על ו', אימא על ברה, בגין דבה אתפני, הדא הוא דכתיב
בגין שמים בתבונה (משלי ג ב). י' אבא, תפלין על ברתא ה', דביה אתפניאת, הדא הוא דכתיב
יהו"ה בחכמה יסד ארץ, ודא הוא הו"ה, ודא הוא רוא ארבע משמרות הויה לילה.

ואית דאמר תויות באמצע, כגוןא דא יהו"ו, י' קדש לי, ה' ה' ויהי פי יביאה ויהי אם שמע, ו'
שמע ישראל, הו"ה ו' י' באמצעיתא, יהו"ו ה' ה' באמצעיתא.

ובצורה די"ב הו"ו, אשתמודעו בלהו, ואלין אינון יהו"ה יהו"ה יהו"ה, דרמיזי בשם יו"ד ה"י וי"ו
ה"י, האי שמא מקורא דאתון, ומקורא דלהון בקראי בנקודי, יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ
(תהלים צו יא), מקורא דנקודי מן יהו"ו (ירמיה ט כג) יתהלל המתהלל השביל וידוע, יהו"ה (שמות כו יט-כ)
ידותיו ולצלע המשפן השנית.

תלת ווי"ן בהאי שמא יו"ד ה"י וי"ו ה", והי"ה והה"י ויה"ה, ונקודין דלהון ויראו אותה שרי
פרעה (בראשית יב טו) והי"ה, והה"י ודבש היום הזה יהו"ה (דברים כו טו), ויה"ה וירא יושב הארץ
הפנעני (בראשית נ טו). הוה"י היו"ה ההי"ו מקורא דלהון, הוה"י וכל זה איננו שוה לי (אסתר ה יג),
היו"ה המר ימירנו ויהי הוא (ויקרא כז לג), ההי"ו עירה ולשרקה בני אתנו (בראשית מט יא), היה"ו
הו"ה ההו"ה, הי"ה ליהו"ה אתי ונרוממה שמו (תהלים לד ד), הו"ה הנה יד יהו"ה הו"ה (שמות ט ג),
ההו"י (דברים ו כה) וצדקה תהיה לנו פי.

וכל קראין דקא אתיין הו"וין אלין בראשי אתון, או בסופי אתון, בין מן התורה בין מן הנביאים
בין מן הפתובים, יכיל לנקדא לון בנקודיהו, אוף הכי כל הו"וין דקא אתיין מתלת אתון, נקודה
דלהון בקראין, כגון יהוה מקורא דיליה פי יהו"ה יהי"ה בכסלה (משלי ג כו), ואית דנקיד לון מראשי
תיבין להו"ה דבסופי תיבין, ואם הו"ה בראשי תיבות נקודא דיליה בסופי תיבין. ואית נקודה
ברוא אחרא (דף י ע"א) כגוןא דא, יהו"ה מלה יהו"ה מלה, שמחן לעילא, נקודאן
דלהון פתיבין דתחותיהו.

ארבע שמחן תליין מכל שמא ושמא, ועלייהו אתמר וקרא זה (ישעיהו ו ב) לקבל י"ב אנפין דתלת
חיוון, אל זה י"ב גדפין דתלת חיוון, ועל בלהו פני אדם, ותפלין הוא פני אדם, ציציית פני חיוון
וגדפי חיוון, ואוקמוהו רבנן שם בן י"ב פל היודעו והזהיר בו כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו

יו"ד ה"י וא"ו ה"י, כל י' איהו אנפוי יהו"ה, א' ודמות פניהם פני אדם (יחזקאל א ט), הכא בהאי
שְׁמָא רָזָא דְתַפְלִין וְצִיצִית.

תא חזי כל הויה דאיהי ה' על י' ה' על ו' נוקבא, כל הויה דתרין תהין פחדא באמצע אינון
אחיות, פגוונא דא יהה"ו, כל הויה י' ו' פחדא באמצע היו"ה (נ"א הוי"ה) אינון אחים, (דברים כה ה) כי
ישבו אחים יחדו, תרין תהין פחדא, ותלכנה שתיהן (רות א יט), י' ו' רחוקים דא מן דא או קרובים
דא מן דא, עלייהו אתמר (ישעיה נז ט) שלום שלום לרחוק ולקרוב וגו', דהיינו קרפן עולה ויורד
יהה"ו, ה' דאיהי אימא עולה, סליקא לגבי י' היא העולה, ה' דאיהי ברתא נחיתת לגבי ו', ויורד
מעשת החטאת (ויקרא ט כב), על פן יעזב איש את אביו ואת אמו וגו' (בראשית ב כד), והאי איהו קרפן
עולה ויורד, חמש אשות סלקין, וחמש נחתין.

לית הויה דלא אחזי על רזא עלאה, הוה"י כד נוקבין שלטין על דבורין, דינא אחזי בעלמא
ומיתה ועוני, ודא הוא רזא דהפך משה שמה וקטל למצרי, דאתמר ביה ואמרו לי מה שמו
מה (שמות ג יג), ומשה הפך ליה פגוונא דא מה שמו מה לי הוה"י, ונקודה הוה"י, מצרי דמזלזל
בשמה ואמר מה שמו, מה יכיל למעבד לי, לקטיל ליה ביה, ואם אתוון בסופי תיבות נקודין
אנון מראשי תיבין.

תקונא ה', בראשית פ"ת ראש"י, אלה ראשי בית אבותם (שמות ו יד), בת עלה אוקמוהו מארי
מתניתין, בת בתחלה סימן יפה לבנים, ואיהי י' מן אדנ"י, מרגלית יקרא כלילא מפל גוונין, דאת
י' מן יהו"ה לא תפס ביה גוון כלל, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא שניתני, לא ישתני
בשום גוון כלל, אלא נהיר מקנאו דגוונין, דשם יהו"ה פנשמתא פגופא דאיניש, או פשרנא
בהיכלא.

ואת י' מן אדנ"י איהו ספיר, נטיל גוון תכלת ואוכם מסטרא דדינא, ונהיר ביה נהורא חוורא
מסטרא דרחמי, ואיהו את י' מן אדנ"י, אודם מסטרא דגבורה, פטדה מסטרא דימינא, ברקת
מסטרא דעמודא דאמצעיתא, איהי אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, כלילן מי"ב גוונין, וכלהו משולשין
באבהו, משולשין בכהנים לויים וישראלים, קדושה לה ישלשו.

כל אבן דגוון דילה חיוור נטילת מחסה, ואיהי סגולה דיליה רחמו, ורזא דמלה ואהבת עולם
אהבתיה על פן משכתיה חסד (ירמיהו לא ב), אבנא סומקא נטילת מן גבורה, וסגולה דילה
למהוי אמתו מוטלת על ברין דעלמא, אבנא כלילא מתרין גוונין חוור וסומק איהי מעמודא
דאמצעיתא, ירוק פזזה מסטרא דאימא עלאה, דאיהי תשובה, קו ירוק דאסחר כל עלמא.

ואית גוון פשוט כפול משולש מרובע, עד דסליק לעשרה גוונין, דנהירין בהון י' אתוון, דאינון
י' י"ה יה"ו יהו"ה, וסלקין אלין י' לע"ב נהורין, דנהירין בע"ב גוונין.

חש"ק חל"ם שב"א קמ"ץ, אינון נקוד צבאו"ת, נצח ויהוד יסוד, ובלהו נהרין באבנא יקרא
מלכות, פלילא מפל סגולות, שב"א גוון סומק דגבורה דנטיל מניה הוד, קמ"ץ גוון חוור, ולא
צריד לארכא בהון דהא אתמר ליעילא.

ועוד תקונא ו' והמשבליים יזהרו (דניאל יב ג) אלין אינון דידיעין רזא בפקודא תנינא במלת בראשי"ת,
דאייהי אהב"ה, דאייהי (דף י"ב) לחשבון זעיר בראשית, במתקלא חדא סלקין, ודא אהבת חסה,
דאייהי ע"ב בחושבון, לקבל שמא מפרש ויסע ויבא ויט, דביה וא"ו בחושבון אה"ד, דהיינו מאמר
אחד דאייהו בראשית, דאוקמוה עליה ובלא במאמר אחד יכול להפראת, והאי אייהו רחימוי
דמאריה, מאן דמסר נפשיה באחד, ברחימוי דמאריה, ובגין דא ואהבת את יהו"ה אלהיך
(דברים ו ה), אפילו נוטל את נפשה, דאם חביב עליה נפשיה מגופא לכה נאמר ובכל נפשה, ואם
חביב עליה גופיה מממוניה לכה נאמר בכל לכה, ואם חביב עליה ממונא מגופא לכה נאמר
בכל מאדה, במה דחביב עלך מסור ליה ברחימו דמארה בעת צרה.

ודא אייהו נסיון דעתידין ישראל לאתנפאה בשבעין שנין דגלות בתראה, דעני חשוב פמת,
וכאלו נטלין נפשיה, גופא ונפשא וממונא פלהו שקולין, במה דחביב עליה מסור ליה ברחימו
דמאריה, ובההוא זמנא אתקשר במלת אהב"ה דאייהו בראשי"ת, וכאלו ביה ברא עלמא, ומאן
דלא מסר נפשיה או גופיה או ממוניה ברחימו דמאריה בשעת השמדה, באלו אחר עלמא לתהו
ובהו, ומאן דמסר נפשיה וגופיה וממוניה בשעת השמדה ברחימו דמאריה, דא אתקרי רחימא
דמאריה ודאי, ובההוא עלמא לית לעילא מניה. ובגין דא קרא סמיה ליה והארץ היתה תהו
ובהו (בראשית א ב).

ואהבת יהו"ה אייהו מלכות, פלילא מפל ספירן, ואייהו פקודא דקודשא בריהו הוא בכל תרי"ג
פקודין, ובגניה אתמר (אסתר ג ג) מדוע אתה עובר את מצות המלה, ואייהו בנין עלמא. שפחה
בישא אייהו חרבן עלמא, ובגין דא אתמר ביה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו, ואייהו רצועה
בידא דקודשא בריהו הוא לאלקאה ביה חיביא.

ובגין דא מאן דרחים לקודשא בריהו הוא מגו נפשיה או גופיה או ממוניה, דינטיר ליה קודשא
בריהו הוא, הא רחימו דיליה תלויה בההיא דיהיב ליה, ולאן עקר רחימו, דלאו אייהו האי
רחימו, דאם נטל ממוניה או גופיה פפר ביה, לאו אייהו עקר רחימו, עד דמסר נפשיה ברחימו
דמאריה, ואם פל תלת שקולין לגפיה, ימסור לון פלהו על קדושת שמייה ברחימו, והאי אייהו
עקרא דרחימו, דאייהו אהבת יהו"ה מלכות, דאייהו אהבת חסה, דיראה מסטרא דגבורה אייהו,
ומחסד אייהו מלכות אהבת יהו"ה במה דאתמר, מגבורה אייהו יראת יי'.

ואורייתא דאייהו תרי"א מתרוניהו אתיהיב לישראל ודא עמודא דאמצעיתא, מסטריה אתקריאת
מלכות תורת יהו"ה (תמימה), ואייהו מצוה דיליה בכל תרי"ג פקודי דתליין משמייה, דאינון שמ"י
עם י"ה תלת מאה ושתין וחמש, זכר"י עם ו"ה מאתן ותמניא וארבעין, היא פצלמו פדמותו.

ועוד תקונא ז', והמשפלים יזהרו, אלין די'דעין במלת בראשית פקודא תליתאה דאיהי ברית
מילה, והיינו בראשיית ברי"ת א"ש, וברית איהי י', ועם א"ש אתעביד אי"ש, ואוף הכי את ה'
עם אש איהי נוקבא, ועל תרין אישות אתמר בקדמיתא פתנות אור, דבהון עקבו מכהה גלגל
חמה.

והיינו בורא מאורי האש דאינון בהבדלה, י"ה מן איש ואשה, פתר דהאבו ויעש יהו"ה אלהי"ם
לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם (בראשית ג כא), והיינו בורא מאורי האש (אשה), ודא עור של
נחש, לאתדפאה במה דחאב, ובגין דא צדיקים דנטרי ברית שוב אינם חוזרים לעפרון, דאיהו
עור משכא דחויא דאתברי מעפרא, דאתמר ביה ונחש עפר לחמו (ישעיהו סה כב).

ובגין דא מאן דלא נטיר ברית אתדן בחבוט הקבר בההוא עפרא, ואלין אינון דגופא דלהון אינון
לון קבר בתייהון, דדחקין לון שעטא בכל יומא, ובמלאכא דלהון דאתבקע דמא בצפרניהון,
ובגין דא תקינו לאחזאה עפרנים בהבדלה, דהוה אדם מלובש בכתנות צפרנים, דהוה נהרין
פענני פבור. (ד' יא ע"א) ואיהו בהבדלה מנייהו, (בראשית ג ז) וידעו כי עירמם הם מנייהו, פגופא
ונשמתא ורוחא ונפשא, ערומים מכתנות אור, דאינון מאורי האש, ובגין דבשבת אתחזא לון
באדלקת שרגא דשבת בתרין פתילות דאש, ובמוצאי שבת ותעברון מנייהו, תקינו למימר
במוצאי שבת הבדלה באש.

ובגין דבשבת ויומין טבין מתלבשין נשמתיין בכתנות אור, אמר הנביא (ישעיה כד טו) על פן פאורים
פברו יהו"ה, ואוקמוהו רבנן פברוהו בכסות נקיה, מיד דאמר מלין אלין אשתטחו קמיה פלהו
בני מתיבתא, דלית חדה ביניהו פחדוה פד אתחדש ביניהו ריא דאורייתא.

ובגין דא מאן דנטיר ברית אש, קרי איש צדיק תמים, ואות י' דשד"י איהי חוליא על צנאר דשד
יצר הרע, חוליא דששלאה, ובגין דא רשים שד"י בברית, ורשים פמוזזה, דמזדעזעין פלהון
מהאי שלשלאה, דאיהי אות ברית, אות ימין טבין, אות תפלין.

ומיד דאיהו תפס פה יצר הרע דאיהו ש"ד, נטיל פר נש חרפא דאתמר בה (תהלים קמט ו) רוממות
א"ל בגרונם, דאיהו י' רישא דחרפא, ו' גופא דחרפא, ה' ה' תרי פפיות דילה, ושחיט ליה,
ובגיניה אתמר הפא להרגה השפם להרגו בעלותא, דאתמר בה (בראשית יט כז) וישפם אברהם
בבקר.

ועוד קריאת שמע איהי רומ"ח, כלילא משית תיבין דיחודא, ומרמ"ח תיבין עם יהו"ה אלהיכם
אמת, והוא קירטא, והא אתמר חמש אבנין ה', דאתעבידו חד אבנא באת י', וקטיל בה ליצר
הרע, ובאן אתר איהי קירטא, בתפליו, חוט דקלע דכריד פיד דא רעועה דיה, דאיהו פחוט
דזרקא, ואיהי קריאת שמע, קשת דזריק חצים מסטרא דפרוד שם פבוד מלכותו, וברכות לראש
צדיק (משלי יו), דאיהו קשת הברית.

רומחא דא עמודא דאמצעייתא, בחמש אצבעאן דיה, דאיהי ה' תתאה, ואיהי לימינא דחסה, דרנא דאברהם דחושבניה רמ"ח, ועם ו' דעמודא דאמצעייתא אתעביד רומ"ח, קלע ה' עלאה לשמאלא, י' אבנא דקלע, י"ה דתפלין, וכלא י"ה עם שמ"י שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח.

ומאן דאיהו נטיר י' בתמניא יומין דמילה, בתמניא אלפי תחום שבת, בתמניא פרשיין דתפלי, איהו נטיר מפל מזיקי דתחות ידא דיצר הרע, דאיהו ממנא על שתין רבוא, פל שפון מאן דקשיר ליה בשלשלאין וקטיל ליה.

ועוד ברית דתקיננו ליה מנא בעפרא, לשדייא לה בעפרא, ודם דאטיפין מניה, אתחשוב ליה פאלו עביד ליה עולה, וזהו עפרא לתקנא ביה מזבח אדמה, ודם דברית פאלו דבח עלה עלוון, הדא הוא דכתיב (שמות כ כא) מזבח אדמה תעשה לי וגו', ושויב ליה בזהו עפרא מהבוט הקבר, ובדם מילה שויב ליה משחיטת מלאך המות.

ואם ההוא דקביל ברית איהו ממזר, ההוא עפרא תקין ליה לחווא, דאתמר ביה (ישעיה סה כה) ונחש עפר לחמו, ואיהו מן האדמה אשר אררה יהו"ה (בראשית ה כט), דאתמר בה (שם ג יז) ארורה האדמה, ואיהו עפרא מהאי דאתמר בה (שם א ב) והארץ היתה תהו ובהו, דאתמר בה (ישעיה נא ו) והארץ כפגד תבלה, עמיה יהא חולקיה, פאלו קשיר ליה למעבד עולה לעבודה זרה, דההוא בן או בת אינון פסל ומסכה, ועל דא אתמר (דברים כז טו) אשר יעשה פסל ומסכה, ואתמר ושם בסתר, בסתרו של עולם, ואמר כל העם אמן, דההוא פר מנחש הקדמוני איהו, דגרים מות לאדם ולאנתיה, דאתמר ביה (בראשית ג יד) ארוך אתה מפל הבהמה וכו'.

קליפה דערלה דכסי על י', אית לה תלת קליפי פגלדי בצלים דא על דא, ואינון פקליפין דאגוזא, דאתמר עליהו והארץ היתה תהו, דא קו ירוק קליפה קדמאה דאגוזא, ובהו אבנים מפולמות דא קליפה תנינא דאגוזא קשה כאבן, וחשד קליפה תליתאה, ובהון (דף יא ע"ב) אוקמוהו רבנן אין דורשין בעריות בשלשה, שלש שנים יהיה לכם ערלים (ויקרא יט כג), ולקבל מוחא, איהו ובשנה הרביעית יהיה כל פריז קדש הלולים ליהו"ה.

ובהון מסטרא דערלה ארבעה נכנסו לפרדס, שלשה אכלו מאלין קליפי ומתו, רביעאה אכל איבא וזרק קליפין וחי, פגוונא דא אתמר רבי מאיר רמון מצא, תוכו אכל קליפתו זרק.

וכגוונא דאלין קליפין, אינון קושניין דחפנין על הלכה, דאיהי מוחא מלגא, ולית פר נש זכיל למיכל בנהמא דאורייתא, דאתמר בה עץ חיים היא (משלי ג יח), עד דזריק קושניין מהלכות, ואית הלכה דכל קושניין דילה אינון פאילנא, דקליפה דילה וקנה דילה ועציו ועלין ואיבא פלהון שוין למיכל, ועליה אתמר (שיר ד יד) גרד וברכם וכו', ובגין דא לאו פל קשניין שוין.

פקודא רביעאה במלת בראשית, דא אורייתא, דאתמר בה (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית דרפן, ודא שכינתא תתאה, דאיהי ראשית לנבראים, ואיהי אחרית לחכמה עלאה, ובגינה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית.

כד אתנטיילת מקתר אתקריאת עטרת תפארת, עטרה בראש כל צדיק, תגא דספר תורה, ובגינה אתמר כל המשמש בתגא חלף, כד אתנטיילת מהאי חכמה עלאה דאיהי ראשית, אתקריאת על שמה, וכד אתנטיילת מבניה אתקריאת על שמה תבונה.

וכד אתנטיילת מהסד, אתקריאת תורה שבכתב דאיתיהיבת מימינא, דכתיב (דברים לג יב) מימינו איש דת למו, וכד אתנטיילת מגבורה אתקריאת תורה שבעל פה, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין, תורה שבעל פה מפי הגבורה ניתנה, ומתמן גבורים עומדים בפרץ, ולא יכיל למיקם פה אלא גבור במלחמתה של תורה, גבור ביצרו.

וביזמא תליתאה נחיתת לעמודא דאמצעייתא על ידי דמשה, הדא הוא דכתיב (שמות יט טז) ויהי כיום השלישי בהיות הבקר בתרי לוחי אבנין, נצח והוד, הדא הוא דכתיב (שם לב טז) פתובים משני עבריהם, ואינון תרין נביאי קשוט, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקריאו נביאי האמת, ושכינתא תורת אמת, הדא הוא דכתיב (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואתקריאת מראה דנבואה, ורוח הקודש מסטרא דתרוניהו.

וביום השביעי נתנה, דא צדיק יסוד עולם, ובדרגא דיליה מלכות מליל עמהון, והא אוקמוהו, לעשר מלכין שמיא לא יוכלו לדבר על פה אחה, נגע בבת, וכלל בה כל העשר, ודא י' ב"ת אחת, תחות הי' מן אלהים, י' מן אדני, י' מן שד, פליא מפל כנונין, ומפל הונין, פגון הודה, או פוותיה, דיהא י' תחות ה', בכל שם דכינוי והויה איהי נוקבא.

ובגין דאורייתא מינה אתיהיבת, אמר למשה (שמות לג כג) וראית את אחריו כו', דלית נביא וחקם יכיל לעאלא לעילא פחות מן דא, ובגין דא אתקריאת מפתחות החיצוניים אנפין דילה, ואנפין דלגאו מפתחות הפנימיים, והא אתמר לעיל, דאם פר נש לית בידוי מפתחות החיצוניים פמאי ייעול, ובגין דא אתמר בה (תהלים קיח כ), זה השער ליהו"ה.

ובגין דלית השגה לנביא וחזוה וחקם פחות מינה, אמר הנביא (ירמיהו ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בהכמתו כו', פי אם בזאת יתהלל כו', וידוע אותי, ובגין דא יעקב אזליף לה לבנוי, ויהיב לון קבלה מינה, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר אשר דבר להם אביהם, ודוד דהנה ליה קבלה מינה, אמר לגבה (תהלים כז ג) אם תחנה עלי מחנה כו', רמיז לה בהאי תגא, וסליק מחשבתיה לגבה, ואמר לא ירא לפי כו'.

ואחרן דהנה ליה קבלה מינה, לא הנה עאל לפני ולפנים פחות מינה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אחרן אל הקודש, דהנה ידע דאיהי עקרא דכלא, דאיהי קרבן ליהו"ה, עולה ליהו"ה, אשה ליהו"ה, וישראל דהנה לון קבלה מינה, לא בעו מקודשא בריהו הוא משפונא אחרא (ד' יב ע"א) דיפדון לון בגינה מן גלותא, אלא זאת, הדא הוא דכתיב (שם כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אביהם וכו', ונביא אמר בגינה כד חזא בנבואתא דוחקא דישראל תקיפא, אמר (איכה ג כא) זאת אשיב אל לפי כו', וזאת ליהודה ויאמר (דברים לג ג).

איהי מרגלית פלילא מכל גוונין נהירין, דאינון נהירין מגרמיה, וסגולה דיליה בכל נקודין דאתון
וטעמי, בכל שם ושם, מסטרא דחל"ם, איהי סגולתא.

חולם מלא בוא"ו, סליק באתווי אהי"ה, ותלת ניצוצין י' י' י' כהושפן יהו"ה, דאיהו כ"ו וארבע
אתון סליק לחשבן יהו"ה אהי"ה נ"א, ברזא יהו"ה די' י' י', וסגולה דיליה (במדבר יב יג) א"ל נא
רפא נ"א לה, אנא יהו"ה הושיעה נ"א (תהלים קיח כה), אהי"ה כ"א, כ' פתח, א' אין סוף, אין קדוש
ביי' וגו' (ש"א ב ב).

וחולם סגולתיה לחלמא, דיביה אתמר ויחלם והנה סלם מצב ארצה וכו' (בראשית כח יב), ועוד חולם
מוחל עונות ישראל, חלם חסר איהו ה"י מן אלהי"ם, תלת ניצוצות ל' מן אלהי"ם, אשתאר א"ם,
דאתמר בה פי אם לבינה תקרא (משלי ב ג), ולאן צריך לארכא בנקודי, דהא אתאמרו.

דבר אחר והמשפלים, אליו דידיעי בפקודא חמישאה במלת פראשי"ת, גר"א שב"ת, אזהרה
דיליה דלא לחלא ברפא דמלפא בט"ל מלאכות, דאינון ארבעים מלאכות חסר חה, לקבל
ארבעים מלקיות חסר חה, רצועה לאלקאה איהי שפחה בישא, שעטניו, פלילא משור וחמור,
דאמר יעקב ויהי לי שור וחמור (בראשית לב ו), על כל דבר פשע על שור על חמור (שמות כב ח), דאין
מלקין בשבת, דלא שלטא שפחה בישא על עלמא, ווי ליה למאן דאשליט לה על עלמא.

ובגין דא את שבתותי תשמרו (ויקרא כו ב), דא בת יחידה, דאיהי שמירה אחת לשבתות הרבה,
בה תליין כל שמירתן דעשר ספירות, דאתקראו שבתות הרבה, ושמרו בני ישראל את השבת
(שמות לא טז), דא בת יחידה, דאיהי שמירה לישראל בכל שבת ושבת, ומאן דמחיל לה לאו איהו
נטיר מקודשא בריה הוא, ולא עוד אלא דאתמר בה (שם יד) מחללה מות יומת, מאן דאעיל
ברשות דילה שפחה חללה זונה, דרשות דילה איהו תחום שבת, כגוונא דתחום ונגבול דימא,
דאתמר שמתי חול גבול לים (ירמיהו ה כב), ומאי ניהו והיה מספר בני ישראל כחול הים (הושע ב כ),
ולית ים אלא אורייתא.

מאן דאעבר עליה פאלו חזר עלמא לתהו ובהו, ובגין דא קרא סמיד ליה, והארץ היתה תהו
ובהו (בראשית א ב), דאיהו חול לים, כחוליא דשלשלאה לכלבא, מאן דאפיק ליה משלשלאיה,
גרים כמה נשוכין דיפורין דנשיף ליה, ובגיניה אמר דוד הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי
(תהלים כב כא), ודא סמא"ל דאיהו תפוס בקולר, מסטרא דאלין דקשרין ליה באות דתפלין, ורצועה
בקשר על דרועיה, וקשור בתרין רצועין על קרניו, דאיהו שור מועד.

ושכינתא שבת יחידה, איהי רשות דיחודא דעלמא, דאיהו גבהו עשר אתון דשמא מפרש
יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ד' יהו"ה, ענ"ג שבת בהפוכא נג"ע, מאן דאית ליה ולא מקנים ליה,
אתהפוך ליה לנג"ע צרעת, שפחה דחריבת ביתיה, ונתן את הבית את אבניו ואת עציו (ויקרא יד
מה), ודא הוא עניותא, דאיהו באתר דנגע צרעת, חזר בתיובתא וטהרו תפחו, דא מיכא"ל כהן
גדול, ממנא תחות יד חסה.

ענ"ג איהו נה"ר יוצא מע"ן להשקות את הג'ן, דאיהו עדין נשמתין, ו' נהר הנפיק מעדן, מבין י"ה, ולית עדן אלא פתר עליון, דאיהו מופלא ומכוסה, ובגין דא אתמר בעדן עין לא ראתה אלהי"ם זולתך (ישעיה סד ג), להשקות את הג'ן (בראשית ב ו) דא ה' תתאה.

ארבעים מלקיות חסר חד פחשבן ט"ל, מאן דנטיר לה מנייהו, נחית ט"ל עליה, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו, ט"ל להחיות המתים, ועליה אוקמוהו רבנן דמתניתין, כל העוסק בטל תורה טל תורה מחייהו. (דף יב ע"ב) ועוד והמשפלים יזהרו (דניאל יב א), אלין דידיעין בפקודא שתיתאה דאתרמיות במלת בראשית, פי"ת תמן, דאתמר עליה גם צפור מצאה בית, ודרור קן לה (תהלים פד ד), והא ינוקין ידעין ודרור קן לה, ואתא דוד למימר ברוח קודשא, אלא דא מצות קן צפור, דאית ביה פמה רזין, ועליה אתמר גם צפור מצאה בית, דכתיב בגינה פי ביתי בית תפלה (ישעיה נז ז), דא פי פנישתא, ודרור קן לה דא פי מדרשא, אשר שתה אפרוחיה אלין מארי תורה, מארי משנה, מארי קבלה, דבגינהו לא זזה שכינתא מישראל.

בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי שמעון ואמר, והמשפלים יזהרו פזר הרקיע (דניאל יב ג), אלין אתון, דאינון לבושין דאורייתא, מרקמן מפל גוונא דנורא, חנור וסומק וירוק ואופם, ומנהון אתפרשין לכמה גוונין.

ובלהו גוונין, אינון מרקמן במשכא דגופא דבר נש דאיהו בגינתא דעדן, ורקיעא באלין אתון איהו מצוייר ומרוקם, בגין דבהון אתברי.

יזהרו אלין נקודין דנתרין באתון, ובהון נהירין פכביא ברקיעא בגינתא דעדן, ובלהו נהירין בעינין דגופא בגינתא דעדן.

פזר אלין טעמי אורייתא, דבהון מתנהגין אתון ונקודי, ובההוא גופא דגינתא, פזר דא נשמתא, דאיהו תנועה דאתון ונקודי, דנתרין באנפין ובעינין, ונפשא איהי פללא דאתון, ואיהי שתופא דגופא, רוחא איהי פללא דנקודי דנתרין בעינין.

קם סבא חד פתח ואמר, בוצינא קדישא, פמה חילין נטרין לה בגינתא דעדן, פמה משריין דמלאכין מסתפלין ממשקופי רקיעא בגינתא, בזמנא דתעול תמן, ובלהו מסתפלין בה, וגוונין דרקיעא בה יזהרו, בגין דבה נהרא שכינתא, דאיהי זהר הרקיע, וגן איהו סתים וחתים, עד דתיעול ביה שכינתא, הדא הוא דכתיב גן נעול אחותי כלה (שיר ד יב).

וגוונין לא נהרין ברקיעא עד דיעול תמן קודשא בריה הוא, ומיד דיעול תמן, אתמר בהון נפתחו השמים ואראה מראות אלהי"ם (יחזקאל א א), מאי מראות אלא מ"ר או"ת, מר דאתמר ביה מלאכי שלום מר יבכיון (ישעיהו לג ז), ואיהו אות בצבא דיליה, ליה מתפתחין רקיעין, וביה נהרין כל גוונין דלהון, וכען בוצינא קדישא קום נהיר גוונין דרקיעא באתון דאורייתא, ונהיר פכביא בהון בנקודי, פזר דא פרסיא יקרא, דכל נשמתין קדישין מתמן אתגזרו.

קם בוצינא קדישא, פתח כמלקדמין, ואמר והמשפלים יזהרו אלין אתוון, דכלהו כלילן באת
ב' מן בראשית, ב' איהי בית, בי מקדשא, דתמן ביה נהרין כל אתוון, ראשית נקודה בהיכליה,
כגוונא דא ב, עלה אתמר כל כבודה בת מלך פנימה (תהלים מה יד), תשע נקודין תליין מינה, ואיהי
ספיר גזרתם עשירית לון.

ואלין אינון דנהרין באת ב' דאיהי בי מקדשא דלעילא, וספירים אתקריאו על שם השמים
מספרים כבוד א"ל (שם יט ב), ולבתר דאינון מספרים כבוד א"ל, אתקריאו עשר ספירות בלי מה,
ונחית בהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א לאנהרא בהון, דעל שמייה אתקריאו, וכלהו נהרין באתוון אלין
ספירן, ואתוון די בהון אתבניאת דאיהי ב', כגוונא דא, ודא איהו רזא דמלה בחכמה יפנה בית
(משלי כד ג).

וביתא דא אית ליה תלת גגין, ואינון תלת עמודין דסמכין לה, ואינון ו' ו' ו', עלהו אתמר ווי
העמודים וחשוקיהם כסף (שמות כו ז), תלת עמודים אלין תלת אבהו, דסמכין לביתא דאיהי
שכינתא, וחשוקיהם אלין תרין סמכי קשוט, דאתמר בהון יכין ובוטו, ועליהו ביתא קיימא,
והברית התיכון (שם כו כח) דא נקודה מלגא, דסתים מלגא, מברית דא ו', אתפשטותא (דף יג ע"א)
דהיא נקודה דאיהי י', מברית ודאי, מן קצה דא ה' עלאה, אל הקצה דא ה' תתאה, קשורא
דתלת עמודים דאינון ווי העמודים, דא ח"י עלמין, דכד אינון סלקין תלת ו' ו' ו' לחושפן ח"י,
דאיהו צדיק יסוד עולם, ה' ה' פד נטלין מעמודא דאמצעיתא דאתקרי הברית התיכון, אתקריאו
אינון בריחים על שמייה, הדא הוא דכתיב (שמות כו כז) וחמשה בריחים לקרשי צלע המשפן וכו'.
ותקוונא דמשפנא הוה ציורא דעובדא דבראשית, וגנתא דערן, ובאלין ציורין דנקודין, ורקימו
דגוונין, דתמן המשפלים יזהרו, וכלא בראשית, ב' ראשית, ביה והמשפלים יזהרו, כזהר דא
אלהי"ם, והוא הפס"א לחשפנא.

אדהכי הא סבא אתחזר כמלקדמין, ואמר בוצינא קדישא, חזר ביה, עאלת לגנתא ואתבהילת
לנפקא מתמן, ומתמן עאלת למשפנא דאיהו ציור דעובדא דבראשית, ונפקת מתמן, אית לך
לאחזרא תמן, דהא פמה תיילין נטרין לך מעמא קדישא, למשמע מאן ציורין דתמן, דאינון
כגוונא דדיורין דשכינתא, דאתמר בהון (שם כה ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ודאי משפנא
ומנרתא ומקדשא ומדבחה ופתורא, פלא איהו דיוקנא דדיורין דשכינתא לעילא ותתא.

מיד פתח רבי שמעון ואמר ויעשו כל חכם לב בעושי המלאכה וגו' (שם לו ז), מאי כל חכם לב,
ההוא דאיהו חכם בחכמה, וב"ב נתיבות דיליה, דאינון כלילן בשית יומי דבראשית, והיינו
שש משור, דאינון שית יומי דבראשית כלילן מעשר אמירן ול"ב שביילין, דאינון ל"ב זמנין
אלהי"ם בעובדא דבראשית.

והמשפלים, בהון אשתמודעין אתוון, דאתמר בהון יודע הנה בצלאל לצרף אותיות שבהם
נבראו שמים וארץ, ואינון כ"ח אתוון, וארבע סרי אתרנין גניזין בהון, ואלין אינון כ"ח אתוון,

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְעַל־יְהוָה אֱתָמֵר (תהלים קיא ו) כִּחַ מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, וּבְגִלּוֹתָא אֶסְתַּלַּק הָאִי כ"ח מִנְיֵיהוּ, וְאֶתְמֵר בְּהוֹן (איכה א ו) וַיִּלְכּוּ כָל לִפְנֵי רוּדְף, וּבְגִין דָּא אֶמְרִין בְּקִדְיֵשׁ וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא כִּחַ אֶתְוֹן אֶתְרֵנּוּן, דְּאִית בְּאֵלִין שְׁבַע תִּיבִין דְּאִינוּן, יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעָלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא, וְדָא אִיהוּ הָעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא כְּכָל כְּחוֹ, י"ד אֶתְרֵנּוּן אִינוּן יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְסִמְן אֹר לְאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹדֵקִין אֶת הַחֲמִיז לְאֹר הַנֵּר, וּבְאֵלִין י"ד אֶתְוֹן אֲוִמָּא, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות יז טז) כִּי י"ד עַל פֶּס יָה.

קָם סָבָא וְאָמַר, בּוֹצִינָא קִדְיֵשׁא, בּוֹדָאי אֵלִין אַרְבַּע סְרֵי דְפוּרִים אִינוּן, בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹ וּבְחַמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ דָּא י"ד י"ה, אָבֵל סִמְנִין דְכ"ח אִינוּן אֹר אַרְבַּעָה עָשָׂר י"ד קְדָמָאִין דְכ"ח, י"ד תְּנִינִין אִינוּן בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם וְכו' (במדבר ט ה), וְאִינוּן י"ד פְּרָקִין דְי"ד יְמִינָא, וְי"ד שְׁמָאֵלָא, וְי"ד פְּרָקִין דְגּוּפָא, וְאִינוּן תְּלַת פְּרָקִין דְדְרוּעָא יְמִינָא, וְתְלַת דְדְרוּעָא שְׁמָאֵלָא, וְתְלַת דְשׁוּקָא יְמִינָא, וְתְלַת דְשׁוּקָא שְׁמָאֵלָא, וְתִרְיָן דְגּוּפָא, וְרֹזָא דְמְלָה שְׁלִשָׁה פּוֹנִים יְמָה, וְשְׁלִשָׁה פּוֹנִים נְגִיבָה וְכו' (מלכים א ז כה), וְכֵלָא דָּא כְּגוֹנוֹנָא דְדָּא, תְּקוּנָא דְגּוּפָא כְּתוּנָא דְמִשְׁכְּנָא, הָא תְּלַת זְמַנִּין אַרְבַּע סְרֵי, פּוּרִים בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹ, פֶּסַח אֹר לְאַרְבַּעָה עָשָׂר, תְּלִיתָאָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם, וְסָלְקִין לְאַרְבַּעִין וְתִרְיָן יוֹמִין, וְדָא אִיהוּ וַיַּעֲשׂוּ כָל חֻכְּם לֵב וְכו' (שמות לו ח).

וְעָשׂוּ אֲרוֹן דָּא שַׁבַּת, דְּמִשְׁכְּנָא אִיהוּ שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר, כְּלִיל שִׁית יוֹמִין דְּבְרֵאשִׁית, דְּאִינוּן תְּרִין דְרוּעִין חֶסֶד וְגְבוּרָה, וְגוּף עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְתִרְיָן שׁוּקִין תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, וְצַדִּיק אֹת בְּרִית בִּינֵיהוּ, מִשְׁכְּנָא שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה כְּלִילָא מְכֻלָּהוּ תְּקוּנֵין דְגּוּפָא, צֵלַע הַמִּשְׁכָּן דָּא מִטְטְרוּן, שְׁפָחָה דְמִטְרוּנִיתָא עָלָה (דף יג ע"ב) אֶתְמֵר (בראשית ב כג) עֵצִים מִעֲצָמִי, עֵצִים הַשָּׁמַיִם לְטָהָר (שמות כד ו), אֲרוֹן וְדָאי דָּא ל"ב, נוֹר דְדִלִיק, כְּלִיל ל"ב נְתִיבוֹת, וְאִיהוּ שַׁבַּת, וּבִיָּה שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, דְּאִיהִי תּוֹרַת חֻכְּם, וּבָה לֵב מְבִין, וְאִיהוּ נְשֻׁמָּה יְתִירָה דְשַׁבַּת, וְאִיהוּ חִירוֹ דְשַׁבַּת, דְּבְגִינָה לָא שְׁלִטִין מְאִרֵי דְגִיְהֵנָם עַל עַלְמָא, וּמְאִי נִיהוּ גִיְהֵנָם בְּגּוּפָא, דָּא כְּבֵד, וְאִיהִי מְזַבַּח הַנְּחֻשֶׁת, לְאַעֲבָרָא לִיָּה מְעַלְמָא, וְכְבֵד בֵּיה מְרָה גִיְהֵנָם דְּאֹקִיד בֵּיה.

כַּפְּרַת הַלֵּב דָּא פְּרִישׁוֹ דְסַפַּת שְׁלוֹם, דְּאֶתְמֵר בְּהַּ פּוּרֵשׁ סַפַּת שְׁלוֹם, מְנַרְתָּא דָּא רִישָׁא, וְשַׁבְּעָה נְרוֹתֵיהּ עֲלֵיהּ, אִינוּן תְּרִין אִוְדֵנִין, וְתִרְיָן עֵינִין, וְתִרְיָן נּוֹקְבֵי חוּטְמָא, וּפּוּמָא, וּמְנַרְתָּא לִיְמִינָא, וְאֶתְמֵר בְּהַּ הַרוּצָה לְתַחֲפִים יְדָרִים, בְּגִין דְתַמָּן מוֹחָא בְּרִישָׁא, וְחֻכְמָה בְּמוֹחָא שְׂרִיא, וּבִיָּה נְהִיר מְנַרְתָּא, בְּגִין דְּאִיהוּ מְשַׁחָא, דְּאֶתְמֵר בֵּיה (תהלים קלב ב) כִּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ, כְּנִפֵי רִיאָה, עַל־יְהוָה אֶתְמֵר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכְּרֵבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, סוֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְּרֹת, דָּא כַּפְּרַת הַלֵּב.

פְּתוּרָא דָּא לְבָא, וְאֶתְמֵר בֵּיה שְׁלַחֵן בְּצַפּוֹן, וְדָא שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה, אִיהִי מְנַרְתָּא כַּד נְטִלָא מִיְמִינָא, וְשְׂרִיא עָלָה חֻכְמָה, וְאֶתְמֵר בְּהַּ הַרוּצָה לְתַחֲפִים יְדָרִים, וְכַד נְטִלָא מִשְׁמָאֵלָא דְאִיהִי גְבוּרָה, אֶתְקַרִיאת פְּתוּרָא, וְאֶתְמֵר בְּהַּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצִפִין, וְשְׂרִיא עָלָה בִינָה, דְּאֶתְמֵר בְּהַּ (משלי י

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

כב) בְּרַבַּת יְהוּ"ה הִיא תַעֲשִׂיר, וְכֵד נִטְלָא מְגוּפָא דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא, אַתְקִרִיאת מִשְׁפָּנָא
כְּלִיל מִתְרוּיָהוּ.

כִּיזר וְכֵנוּ אִינוּן תְּרִין בְּלִיז, וּבְהוּן שְׂרִיז תְּרִין סְמְכֵי קְשׁוּט, מוּחָא, עֲלִיָּה אַתְמַר (יחזקאל א י) וּפְנֵי
אַרְיָה אֶל הַיָּמִין, וְתַמָּן מְנַרְתָּא דְלִיק, לְבָא וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְׂמַאל, וְתַמָּן פְּתוּרָא מִתְתַקְנָא, בְּגִין
דְלְבָא אִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא, גּוּפָא עֲלִיָּה אַתְמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר, וְתַמָּן מִשְׁפָּנָא מִתְתַקְנָא, וְשְׂכִינְתָא אִיהִי
דְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן, וְאִיהִי ד' דְאַחָה, וְאִיהִי אַרְבַּע אַנְפִין דְכָל חֲתָה.

בְּגִין דְבָה אַרְבַּע אַתְנוּן נְהִירִין דְאִינוּן יְהוּ"ה, וְאִיהִי דְמוּת אָדָם, דְאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְעֵשֶׁר
אַתְנוּן אֲלִין אִינוּן שְׁעוּר קוּמָא דְגּוּפָא דָא, דְאִיהוּ מִשְׁפָּנָא, וְעֲלִיָּהוּ אַתְמַר (שמות כו טז) עֵשֶׂר אַמּוֹת
אָרְדּוּ הַקֶּרֶשׁ, וְאַמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים, בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה (שם לא ג), בְּחֻכְמָה
דָא י', בְּתְבוּנָה דָא ה', וּבְדַעַת דָא ו', וּבְכָל מְלָאכָה דָא ה'.

דְבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים, אֲלִין אַרְבַּע יְסוּדִין דְגּוּפָא, יִזְהִרוּ בְהוּן אַרְבַּע חִינוּן, דְאִינוּן מְזַל אַרְיָה,
מְזַל שׁוּר, מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל אָדָם, דְפְרַעְזוּפָא דְבַר נֶשׁ אֲשֶׁתְמוּדַעַת בְּהוּן בְּאַנְפּוּי דְבַר נֶשׁ, וְדָא אִיהוּ
הַפְּרַת פְּנִיָּהֶם עֲנִתָה בָם (ישעיה ג ט), כְּזֹהֵר דָא נִשְׁמַתָּא, וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים בְּאַבְרִין דְגּוּפָא, יְהוּן נְהִירִין
מְזַלִּיָּהוּ בְכַכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד.

דְבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים אֲלִין אַרְבַּע סְטְרֵי עֲלְמָא, יִזְהִרוּ אֲלִין אַרְבַּע מְלָאכְיָא, דְאִינוּן מִיכָא"ל
גְבַרִיא"ל רְפָא"ל נּוּרִיא"ל, כְּזֹהֵר דָא פְּרַסְיָא יְקָרָא.

דְבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים אֲלִין שְׁפּוּז, דְאַתְמַר בְּהוּן וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׂבַח, וּבְהוּן אַחַה"ע בּוּמ"ף גִּיכ"ק
דְטַלְנָת זִסְר"ץ, דְמִשְׁמִשִּׁין בְּפּוּמָא כְּכ"ב אַתְנוּן, וּבְהוּן חֲתוּד דְבּוּרָא דְעֲלוֹתָא לְשִׁפְחָא לְמִלְכָא,
יִזְהִרוּ אֲלִין עֵינִין, דְאַתְמַר בְּהוּן וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ וּכְיָרַח, שְׂבַעַה גְלִדֵי עֵינָא אִינוּן, דְנְהִירִין
בְּהוּן שְׂבַעַה כְּכַבֵּי לְכַת, וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא, דְאַתְמַר בְּהוּן וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ וּכְיָרַח, הָא
תְּשַׁעַה, כְּגוּוּנָא דְתַשַׁע נְקוּדִין דְאִזְרִיָּתָא, וְהָא חֲמָה וּלְבָנָה בְּכָלִל שְׂבַעַה כְּכַבֵּי אִינוּן אִידָּ חֲשִׁיב
לוֹן תּוֹסַפֵּת עַל ז', אֶלָּא חֲמָה אִיהִי נּוּקְבָא לְגַבֵּי שְׂמִשָׁא, לְבָנָה נּוּקְבָא לְגַבֵּי יָרַח, וְשִׁמְשׁ וְיָרַח
אִינוּן נְהִירִין לְשְׂבַעַה כְּכַבֵּי לְכַת, דְאִינוּן כְּשִׁבְעָה גְלִדֵי עֵינָא, וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא הָא תְּשַׁעַה, בַּת עֵין
עֲשִׂירִית לוֹן, כְּלָה דְכְּלִילָא מְכַלְהוּ.

כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, (דף יד ע"א) דָא אֲסַפְקִלְרִיָּאָה דְנְהָרָא בְּאַנְפּוּי דְאָדָם, דְמֵינָה תְּלִיז אִוְדִנִין וְעֵינִין
וְחוּטְמָא וּפּוּמָא, דְאִינוּן מְנַהִיגֵי גּוּפָא וְאַבְרִין דִּילִיָּה, כְּגוּוּנָא דְטַעֲמֵי, דְאִינוּן מְנַהִיגֵי אַתְנוּן וּנְקוּדֵי
דְאִזְרִיָּתָא, כְּמָה דְשְׁפּוּז וְשִׁינִין וְחִיד וְלִשׁוֹן וְגִרוֹן אִינוּן מִשְׁמִשִּׁין לְאַתְנוּן, הָכִי כְּגוּוּנָא דָא כְּנַפֵּי
עֵינָא וְעַפְעַפֵּי עֵינָא וְתַלַּת גּוּוּנֵי דְעֵינָא, אִינוּן מִשְׁמִשִּׁין לְעֵינָא, וְכֵלָּא אַתְקִשֶׁר בְּחֻמְשׁ נְקוּדִין
כְּגוּוּנָא דָא אֲאֵאֵאֵא, אַתְנוּן וּנְקוּדֵי חֻמְשׁ בְּגוּ חֻמְשׁ, וְעֲלִיָּהוּ אַתְמַר (דברים כט ט) רְאִשִׁיכֶם שְׂבִטִיכֶם
זְקִנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הָא חֲמִשָּׁה, טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגִרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחְנֶיךָ מִחֻטָּב

עציה עד שאב מימיה הא חמש אחרנין, חמש לגו חמש אלין ה"ה, ומנייהו אתייהבו עשר דברין
דא י', (שמות כו טו) וכל העם רואים את הקולות מסטרא דו'.

דבר אחר והמשפלים, אלין מארי מקרא בעשיה, וזהרו אלין מארי משנה ביצירה, דאינון מארי
מתניתינ מ"ט אנפין טהור ומ"ט אנפין טמא, מ"ט אנפין טהור אנון מ"ט אתוון דפרשה דיחודא
עלאה דאיהו שמע ישראל כ"ה אתוון, וכ"ד אתוון דפרשה תניינא דיחודא דאיהי פרוף שם
פבוד מלכותו לעולם ועד, כ"ה אתוון עליהו אתמר (שמות יט ג) פה תאמר לבית יעקב, ופכ"ד
אתוון דכלילן בהון כ"ד ספרים, דאינון כ"ד דשאב מן ימא דאורייתא, אתמר בהון ותגיד לבני
ישראל, ומאי ניהו דשאבין מניה האי כ"ד דאיהי שכינתא, פלילא מכ"ד ספרי דאורייתא, דא
צדיק, דאיהו נהר דנפיק מעדן עלאה, בגין דנחית ביה ו', דאיהו פן י"ה.

ובגלותא אסתלק מניה, ואתמר ביה (ישעיהו יט ה) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית
שני, ואיהו דף בכ"ד ספרים, ועם פל דא דאיהו חרב ויבש, אתמר ביה אל ישוב דף נכלם (תהלים
עד כא), אל ישוב דף, דאיהו צדיק פרוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד, ד"ף בשכינתא, דאיהי
כ"ד אתוון דיחודא, עליה אתמר (מלכים א ב מה) והמלך שלמה פרוף, ועל אלין כ"ד אתוון אתמר
(ישעיהו נד יב) ושמתי פ"דכ"ד שמשותיה וכו', האי עני איהו ד"ף, ובת זוגיה דפ"ה, ואיהי כד"ה
על שכמה, כ"ד ה', דאיהי חמשה חומשי תורה, ואינון ה' אצבעאן, דבהון אתמר (בראשית כד טז)
ותמלא כד"ה ותעל.

ומאין שואבין, מכ"ה אתוון, ורוא דמלה פ"ה תברכו את בני ישראל (במדבר ו כג), את ודאי, במאי
אתברכת ואתמליאת, באת ו' דאיהו פליל שית תיבין דיחודא, דאינון שמע ישראל יהו"ה
אלהינו יהו"ה אחד, וביה אתעבדת אות.

כ"ה איהי אימא עלאה ימא דאורייתא, ו' נהר דנפיק מתמן, ומניה אתמליאת כ"ד דאיהי
שכינתא תתאה, ומניה אתשקיא בגלותא, מה דהוה בקדמיתא היא אתשקיא מניה, ורוא דמלה
(בראשית כד יח) ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקוהו, ועלה אתמר ותאמר שיתה אדוני, דאיהו אדון
דילה, ותכל להשקותו ותאמר גם לגמלייך אשאב, אלין רמ"ח תיבין דקריאת שמע, דאינון
שקילין לרמ"ח פקודין דאורייתא, דבהון גמול"י חלב ינקין, ועתיקי משדים, דאתמר בהון (שיר ז
ו) שני שדיך בשני עפרים תאומי צביה, ואינון תרי לוחי אורייתא.

כ"ה איהי שכינתא עלאה, דבה נפקו ישראל ממצרים, פמה דאת אמר (שמות יד) פה אמר יהו"ה
פחצות הלילה וכו', איהי כ"ה אתוון דיחודא דשחרית, וכ"ה אתוון דיחודא דערבית, ושמתי
פ"דכ"ד שמשותיה (ישעיהו נד יב) דא שכינתא תתאה, דאיהי כ"ד אתוון דיחודא קדמאה דשחרית,
וכ"ד אתוון דיחודא דערבית.

כ"ה כ"ד דשחרית אינון מ"ט אנפין, ואית מ"ט אנפין לתתא מסטרא דישראל זוטא דאיהו
מטרו"ן, ואיהו מ"ט אנפין, ובהון וזהרו מארי משנה, דאיהי תניינא להלכה שפחה דילה, בגין

כהוראת מו"ר שר בית הווהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

פי מרדכי ה'יהודי משנה למלך (אסתר ו א), פגוונא דא משנה, (דף יד ע"ב) משנה למלך, וביה ז'הרו מארי מתניתין, פוהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות פסוקות, דאתמר בהון (שיר ו ח) ועלמות אין מספר, ואיהי סלקא על פלהו, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) ואת עלית על פלגה, ואיהי עם פלהו, פמה דאוקמוהו הלכה פרבים.

ומצדיקי הרבים בה יהון פפכבים לעולם ועד, פפכבים ודאי דלית לון חושבנא, דכל פוכבא וכוכבא אתקרי עלמא יחידא, ודא הוא ועלמות אין מספר, ואלין עלמות אל תקרי עלמות, אלא עלמות, ובגין דצדיקניא אינון פפכבים, וכל חד אית ליה פכב, בגין דא אוקמוהו קדמאין, פל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, פל שפון מאן דזכי למסכתא חדא, או לתרין, או לשתיין, דאתמר בהון (שיר ו ח) ששים המה מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זפאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא דמטרוניתא, דאיהי קבלה, זפאין אינון דמשתדלין בשכינתא דאיהי על פלהו בהלכה, לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה (ישעיהו נ א) ובפשעיכם שלחה אמכם, ולמיזל לה לגבי בעלה, למחוי לה קבלה בדרועוי, לקיים בה (שיר ב ו) שמאלו תחת לראשי וכו'.

דבגלותא משנ"ה דאיהי מטרו"ן שלטא, ואיהו משנה למלך, פאתר דמטרוניתא יתבא משנה, ודא איהו (משלי ל כג) ושפחה בי תירש גבירתה, וביומוי דמשה לא שלטא שפחה אלא מטרוניתא, לבתר דמית משה וירית יהושע דאיהו נער, פאתר מלכותא שלטא שפחה, פמה דאת אמר (יהושע ה יד) אני שר צבא יהו"ה עתה באתי.

ודא אוקימנא, מטרו"ן איהו מעשה מרפכה, ועליה אתמר אין דורשין במרפכה ביחיה, מאי ביחיד ביחידא דעלמא, אלא אם פן ה'ה חכם ומבין מדעתו, חכם בחכמה ומבין בבניה ויודע בדעת, דאתמר בהון (שמות לא א) ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת, בגין דאיהו משכנא דאתמלי בתלת דרגין אלין, ובכל מלאכה דא מעשה בראשית שכינתא פתאה, דאין דורשין לה בעובדא דבראשית בשנים, אלא ביחודא דעלמא, מרפכ"ה דילה איהו מטרו"ן גוף שכינתא.

ושכינתא איהי מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אתקריאת, בגין דאיהי פללא דעשר ספירן, רכב דילה מטרו"ן, עליה אתמר (תהלים סח יח) רכב אלהים רבותים אלפי שנאן, מאי שנאן שור נשר אריה אדם, ודא איהו סוד מרפכ"ה, רכ"ב מ"ה ודאי.

ומטרו"ן איהו ארון, גופא לאורייתא דבכתב דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואיהו שלחן, פתורא דשכינתא דאיהי ל"ב, דאתמר ביה ל"ב מבין, ואיהו לשמאלא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין שלחן בצפון.

ואיהו מנורה נור דליק מסטרא דשכינתא, דאתמר בה גר יהו"ה, וצריד למחוי לימינא לקבלא משחא, ובגין דא מנורה בדרום, דא איהו מאנא לקבלא פתילה ומשחא ונהורא, פתילה שכינה,

משחא דילה צדיק שמן פתית, נהורא דילה עמודא דאמצעיתא, פגוונא דא נפשא דאיהי
שתופא דגופא איהי פתילה, רוח דא משחא, נהורא דא נשמתא, מאנא דא גופא, איהו עבד,
ואיהו רכב לתלת סטרין אלין, דאינון קיטורא דיחודא חדא, דאינון נר יהו"ה נשמת אדם (משלי

כ כז).

והאי עבד איהו פגווא לכל שמחון, שגוי לכל שמחון, וביה מרפיבין כל אלנין עלאין מסטרא
דטוב, מרפבות דסטרא דרע, עליהו אתמר ולא בעריות בשלשה, מאי עריות סמא"ל ונחש,
לא צריך למחוי בשלשה, דאינון משחי"ת א"ף וחימ"ה, למחוי תליתאה בינייהו, דלא מתקשרין
בהון, אלא דיהון תרנייהו (ד"ט טו ע"א) בפירודא, ובגין דא אין דורשין בעריות בתלתא, ועובדא
דבראשית בהפוכא, אין דורשין במעשה בראשית בשנים, דלא יעבדון פירודא, אלא ביחיד
דאיהו יחודא חד, ובגין דא לא יאכל אדם תרי, ולא ישתה תרי.

ולא במרפכה ביחיד, בגין דיחיד לית ליה שתוף דאיהו מטטרו"ן, פגוונא דנשמתא דלית לה
שתוף בגופא, ואמאי אמר אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו, הכא משמע דאית ליה מרפכה
לעילא לקודשא בריה הוא, דאיהו מלאכה דיליה, ומאי איהי תהיא דאיהי כלילא מחכמה
ובינה ודעת, דאינון יה"ו, מלאכה דתלת אתוון איהי ה' שכינתא תתאה, שלימו דתלת אתוון,
עלה אתמר (שמות לט לב) ותכל כל עבודת משכן וגו', ואיהי ה' דיום הששי, ובגין דא אף על גב
דאמרין אין דורשין במרפכה ביחיד, חזר ואמר אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו, דנדאי
באלין תלת דורשין במרפכה ביחיד, ובלא אלין תלת לאו איהו יחודא דיליה, ודא איהו רזא,
דאיהו קודשא בריה הוא לעילא חד בשכינתיה.

וכד איהו לתתא פמטטרו"ן בלא שכינתיה, אשתני ביה, ובגין דא אמר אלישע אחר, שפא חס
ושלום שתי רשויות יש, ובגין דא אמר אל תמורני בו, פי שמי בקרבנו, בגין דמטטרו"ן איהו
שני למלה, וכד איהי שכינתא בלא בעלה, אתקרי האי מלאך משנה לה, ואשתניאת דלא
אשתמודעין בה חילין, ומה דאיהי מטרוניתא, ובמאי היא מתכסיא, בההיא דאתקריאת אמה.

ודא הוא דאמר קרא (שמות כא יג) וכי ימכור איש את בתו לאמה, איש דא קודשא בריה הוא, בתו
דא שכינתא, לאמה בת זוגיה דמטטרו"ן, דאיהי מיטטרו"ן בתוספת יו"ה, דשפחה בישא היא
אמה דערב רב, ובגין דההיא שפחה בישא ובנהא לא אשתמודעין בה, איהי מתכסיא בעבדא
דילה, פנשמתא פגופא.

ובגלותא קדמאה דלא חזרת למלכותהא ברתיא דמלכא, ולא נפקת מההוא גופא, לא נפקת
חפשית, ובגינהא אתמר בהון, עבדים היינו לפרעה במצרים בגין דהוון תחות רשו דההוא עבד,
ובגין דא אמר פרעה בהאי אתר לא ידעתי את יי', וגם את ישראל לא אשלח (שמות ה ב), ובגין
דא נפקו במנוסה, בעבדא דלית ליה פתב חירו וברח מרפנייה.

כהוראת מו"ר שר בית הווהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

אבל בפורקנא בתרא לא נפקת ברפא, בהאי עבדא כשפחה, אלא בקודשא בריה הוא, בגין
דאורייתא דאיהי חירו, איהי עמה בגלותא בתרא, דאיהי חירו דילה, מה דלא הוה הכי בגלותא
קדמאה, דלא הוה לה ולבנהא אורייתא דאיהי חירו, דאורייתא ודאי איהי חירו, במלכותא דילה
ביקרא דילה, הדא הוא דכתיב (משלי ג טו) יקרה היא מפנינים, ובגין דא לא תצא פצאת העבדים
(שמות כו ז), ודא הוא דאמר פי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכו, פי הולך לפניכם יהו"ה (ישעיה
נב יב), יהו"ה ודאי איהו יוקים לון מעפרא, ואיהו נהיר על אנפוי דישראל, וביה אשתמודעין כל
עלמין דאינון (שם סא ט) זרע ברה יהו"ה.

ואתפשט קודשא בריה הוא מפל פנויין, ומרפבות דמטטרו", דאינון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו,
מצפ"ן, ואתמר ביה (ישעיה ל ב) ולא יפנה עוד מזריה, והיו עיניה ראות את מזריה, ביה הוא זמנא,
פי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון (שם לב כ), ואתפשט ממרפבות דלתתא, ואתלבש במרפבה
דילה דאיהי אדנ"י, שם המרפבה דא יהו"ה, פנוי"י דא אלהי"ם, דסליק לחשבן אהי"ה אדנ"י,
ואיהו כנוי דתרין שמיהן אלין וביה אתפסיון.

אהי"ה איהו יה"ו, ו' דאיהו פלילא דשית סטרין, דבהון חתים שית סטרין, ואינון יה"ו הו"י וה"י
וי"ה הי"ו יו"ה, יה"ו נטיל ליה זמנא דאיהו חס"ה, וחתים ביה לחכמתא, וביה הרוצה להחכים
ידרים. (דף טו ע"ב) הו"י נטיל לשמאלא דאיהו גבורה, וחתים ביה לעותרא, וביה הרוצה להעשיר
יצפין, וה"י פנה למזרח, ונטיל ליה עמודא דאמצעיתא, וחתים ביה פני, וי"ה נטיל ליה ירכא
זמנא, ואסתפל ביה לעילא, וחתים ביה חיי, הי"ו נטיל ליה ירכא שמאלא, ואסתפל לתתא,
וחתים ביה מזוני, אסתפל לעילא לגפי חכמה, ואתקשר פירכא זמנא, וחתים ביה חיים, בגין
דחכמה עליה אתמר (קהלת ז ב) והחכמה תחיה בעליה, אסתפל לעילא לגפי אימא עלאה, ואתקשר
בירכא שמאלא, וחתים ביה מזוני, יו"ה פנה למערב בצדיק, דאיהו ערוב, דתמן מתערבין כל
חילין, ואתפליל בח"י אתוון, דאינון יה"ו הו"י וי"ה הי"ו יו"ה וה"י, אלין אינון י"ח אתוון, דבהון
ח"י עלמין אתקרי, וצדיק בהון אתקרי ח"י עלמין.

כל הויות אלין מאמא עלאה תליין, דאיהי חיים, וצדיק על שמה אתקרי ח"י, חיות המרפבה
על שמה אתקריאו, בגין דאיהי אימא עלאה חיים, פמה דאת אמר עין חיים היא למחזיקים בה
(משלי ג יח), ואיהי מרפבה לחכמה.

מלכות תמן ה', ובה אתקרי יהו"ה בשלימו, שבעה זמנין אתקריאת בה, יהו"ה יהו"ה יהו"ה
יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ואית בהון כ"ח אתוון דאתמר בהון (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פ"ח
יהו"ה, ובאלין שבעה שמיהן אתקריאת היא בת שבע, ועלייהו אתמר (תהלים קיט קסח) שבע ביום
הללתי.

י"ה תלתין ותריין זמנין בתלתין ותריין אלהי"ם, אינון ל"ב נתיבות חכמה א' עם י"ה אי"ה מקום
כבודו.

והמשפלים אינון היכלין וציוירין דגנתא דערן, בלהו מצוירין ומרוקמין באתוון.

א ציורא דהיכלא גניזא דאיהי אנכ"י, דסליק לחושבן פס"א, ואיהו מצויר בנקודין, דאינון ככבביא דנהרין ברקיעא ובהון מצוירין נשמתין ורוחין ונפשין דצדיקיא.

וציורא דיליה בגוונא דא דא איהי דיוקנא דקמץ, דאיהו ניצוץ ורקיע, ניצוץ איהו ככב, ועליה אתמר (במדבר כד יז) דרף ככב מייעקב, רקיע וקם שבט מישראל, ניצוץ איהו ככב חמה דנהרא ברקיעא, עטרה על רישיה, לתתא אתפלג א בגוונא דא סיהרא דתחות רקיע ותרווייהו פציורא דא פד ייתי סמא"ל לאסתפלג בה לתתא אסתפלת לעילא, ואתפסיאת אנפחא מניה, והדרת אנפחא מניה לתתא, ואיהי אתרחקא מניה.

בההוא זמנא, תקעו בהדש שופר בפסה ליום חגנו (תהלים פא טז), באן ירחא, בירחא דאתפסיא ביה סיהרא, ומאן הוא דמכסי עלה יהו"ה, דכן סליק א בחשבון, י' לעילא י' לתתא ו' באמצעיתא, ואיהו נטיר לה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב י) אני יהו"ה הוא שמי וכו'.

ב היכלא לנקודה, נג דילה איהו רקיע, ואיהו פתח עליה אתמר (תהלים קד ב) נוטה שמים פריעה, ואיהו ו' דמכסי על נקודה עלאה ותתאה ואמצעיתא, בגוונא דא ו' (נ"א א) (נ"א ב).

צ תרינ נצוצות דאת צ אינון צר"י, תרי ראשין דצ אינון תרינ דע'.

ש אית לה תלת ראשין, ואנון סגו"ל, ואנון תלת נקודין שר"ק. ז (נ"א ו) רישא דילה חל"ם חיר"ק שור"ק בו', קוצא מלגאו חיר"ק קוצא דאת ג', וכלא אתרמיז באת א, נקודה לעילא חל"ם נקודה לתתא חיר"ק באמצעיתא שור"ק בגוונא דא ו' ועוד תרינ נקודין דאת א אינון צר"י, ואינון שב"א, ואינון בדיוקנא אחרא א, פגון י' לעילא, ו' באמצעיתא, ד' לתתא, א (נ"א ד) איהו קוצא לעילא, קוצא לתתא, קוצא באמצעיתא, ואיהו סגו"ל ואיהו שור"ק תלת נקודין, פלא איהו א, אתוון אחרנין היכלין ובסוויין לאלין אתוון, וכלא איהו מרוקם (דף טז ע"א) ומצויר בכרסיא, ו' שית דרגין לכרסיא, ס' שתי גלגלוי דכרסיא, דאתוון דאורייתא אתמר בהון אין מוקדם ומאוחר בתורה, אבל בכרסיא פלהו מתתקנן בדקא יאות, ורוא דא לחפימי לבא אתמסר.

דבר אחר והמשפלים יזהרו, אלין אינון אתוון, דתהו לון שכל לאעלא קדם מלפא, פל חד על תקונו, מסטרא דגבורה עאלו פלהו למפרע, בגין דאיהי דרועא שמאלא תשר"י, ודא איהו בראשית ב"א תשר"י, בגין דבמדת הדין אתברי עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתוון כסדרן, ורוא דמלה אמרתי עולם חסד יבנה (תהלים פט א), ובגין דא פד עאלו אתוון למפרע, ומנייהו כסדרן, לא בעא קודשא בריה הוא למברי בהון עלמא, עד דשתה לון בימינא ושמאלא וברא בהון עלמא.

נטל א"ב מכסדרן, ונטל תשר"ר מלמפרע, ושתה בהון את י' מן שמיה, וברא בהון עלמא, בגין דיתקנים בגינא, ואינון אב"י תשר"ר, אב"י א"ש בידו נפש כל ח"י, ת' תורת יהו"ה תמימה, ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלהו לא בעא למתחל אלא באת ב', בגין דאיהו בגין אב,

בְּנִינָא דְעֵלְמָא, וּבָהּ נְשָׂאֲרִי לְמַתְחַל, בְּגִין דְּבָהּ עֲתִיד לְמַבְּנֵי יְרוּשָׁלַם, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (תהלים קמז ב)
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהו"ה, דְאֵם יְהו"ה לֹא יִבְנֶה בֵּית שְׁוֹא עֲמֻלוֹ בּוֹנֵי בּוֹ (שם קכז א), וּבְנִינָא דְאֹרִייתָא
וּדְעֵלְמָא בָּאת ב' עֲתִידָה לְמַבְּנֵי, וְעֵלְהָ קִימָא עֵלְמָא, וּבְתַהוּא זְמָנָא דְאֵתְבְּנִיאת פְּאֵלוֹ בְּתַהוּא
זְמָנָא יִתְבְּרִי עֵלְמָא וְיִתְבְּנֵי, וְדָא בְּרֵאשִׁית פְּרָא אֱלֹהִי"ם, אֲכַל פֶּד חֶרֶב בֵּית רֵאשׁוֹן פְּאֵלוֹ תְּוָה
עֵלְמָא תְּהוּ וּבְהוּ, וְדָא אֵיהוּ וְהָאֲרִץ הִיְתָה תְּהוּ מִיַּד דְאֵתְבְּנִיאת וְיֵאמַר אֱלֹהִי"ם יְהִי אֹר, בְּגִין
דְּכָל אֲתַוּוֹן נְהִירִין בְּהּ, וְאֵף עַל גַּב דְּאֹר הוּא א, אֹר דִּילִיָּה דְנִתְרָא בְּהּ ב פְּחֻמְשׁ נְהִירִין דְאֵינֻן
ה' עֵלְאָה דְשָׂמָא קְדִישָׁא.

ג עֲמוּדָא דְסְמִיךְ בֵּיתָא, דְאֵיהוּ גְמִילוֹת חֲסָדִים טוֹבִים, אֵיהוּ סְמִיךְ לְד דְאֵיהוּ דְל"ת, וּבְכָן אֲתַר
סְמִיךְ לָהּ בְּגִלּוֹתָא, א' סְמִיךְ וְנְהִיר לְב', ג' גְמִיל חֲסֵד עֵם ד', וּבְמֵאִי, ג' אֵיהִי גְלָגַל, וּבָהּ כָּל אֲתַוּוֹן
מְתַגְלָגְלִין בְּכַמְהָ גְלִילֵי דְדַהֲבָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שיר ה יד) יָדִיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בְּתַרְשִׁישׁ,
מֵאִי בְּתַרְשִׁישׁ אֲלָא בְּתַרִּי שֵׁשׁ, וְאֵינֻן בְּתַרִּין דְרוּעִין גְּדוּלָה גְבוּרָה, דְכַהוֹן שְׂרִי אֹרִייתָא בְּב',
וּבְהוֹן שִׁית פְּרָקִין, דְאֵינֻן ו' אֲתַוּוֹן בְּרֵאשִׁית, דְכְּלִלָן בְּעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאֵיהוּ ו', וְעֵלְיָה
אֲתַמַּר (דברים לג כא) וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ, לוֹ לְאֵת ו', כִּי שָׁם חֲלַקְתָּ מְחֻזְקָא סְפוּן.

ד דְּלֵת דְּבֵיתָא דִּירוּשָׁלַם, ו עֲמוּדָא דְסְמִיךְ לְדֵלֵת (ג"א לב), וְאֵיהִי דְלֵת דְתַרִּין תַּרְעִין, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן
(תהלים קיח יט) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק, וּבְגִין דָּא אֵית לְדֵלֵת תַּרִּין גְּגִין, וְאֵינֻן תַּרִּין דְרוּעִין, בְּלָא ו'
דְאֵינֻן שִׁית פְּרָקִין, אֵיהִי דְלֵת וְדָא אֵיהוּ (שם קיג ו) דְלֹאֲתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, וְאֵת ד' אֵיהִי דְרוּעָא דְאֵית
בֵּיהּ תַּרִּין אַמּוּן, ה שְׁלִימוֹ דְתַרִּין דְרוּעִין וּגְנוּפָא דְאֵיהִי כְּלָלָא דְתַלַּת אַבְהוֹן, ו' יְהוּדָא שְׁלִימוֹ דְאֵת
ד' דְאֵיהִי סִתְרָא.

פֶּד נְהִיר בְּהּ אֲתַמַּר בְּהּ (ישעיהו ל כו) וְהִנֵּה אֹר הַלְּבָנָה פְּאֹר חַמְּסָה, וְאֹר חַמְּסָה יְהִיה שְׁבַעֲתִים
פְּאֹר שְׁבַעֲת הַיָּמִים, וְדָא שְׁלִימוֹ דְחַמְּסָה וְסִתְרָא דְאֵינֻן ה"ה, בְּגִין דְאֵיהוּ ז' פְּלִיל י"ו, וּבְגִין דָּא
אֵיהוּ זְכוֹר וְשָׁמוֹר, זְכוֹר מְסֻטְרָא דְה' עֵלְאָה, שְׁמוֹר מְסֻטְרָא דְה' תַּתְּאָה.

ח אֵית לָהּ תַּלַּת גְּגִין, וְאֵינֻן ו' ו' ו' דְכְּלִלָן בְּח"י עֲלָמִין, ח' אֵיהִי מְפֻשֵׁר חֲלָמִין טְבִין בְּט', וְהָא
אוּקְמוּהוּ חֲלָמָא טְבָא מְסֻטְרָא דְאֵת ט', דְאֵיהִי סְחוֹר לָהּ, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ חֲלָמָא טְבָא חֲזִיתָ, וְדָאִי
מִתְּפָן קָא אֲתַיָּא, בְּגִין דְאֵת ט' אֵיהִי סְפִירָה תְּשִׁיעָאָה מְעִילָא לְתַתָּא, ח' סְפִירָה תְּמִינָאָה מִתְּתָא
לְעִילָא, ח' (ד' טו ע"ב) מְסֻטְרָא דְאֵת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירָאָה, עֲשִׂירִית הָאֵיפָה, פֶּד נְחִית ח' לְגַפָּה
אֲתַעֲבִידַת ח"י, וְאֵת י' פֶּד סְלָקָא בְּכ' אֲתַקְרִיאת פְּתַר עֵלְאָה, וְעֵלְיָה אֲתַמַּר פְּתַר יְתַנּוּ לָהּ, יְהו"ה
אֱלֹהֵינוּ אָבָא וְאֵימָא, מְלָאכִים הַמוֹנֵי מְעֵלָה אֲלִין נִשְׁמַתִּין דְאֵינֻן מְלָאכִים מְסֻטְרָא דְמְלָכוֹת, יְחַד
כְּלָם קְדוּשָׁה לָהּ יִשְׁלָשׁוּ, קְדוּשָׁה וְדָאִי אֵיהִי שְׁכִינְתָא, לָהּ יִשְׁלָשׁוּ אֵינֻן תַּלַּת אַבְהוֹן דְאֵינֻן קְדוּשׁ
קְדוּשׁ קְדוּשׁ, יְהו"ה עֲבָאוֹת מֵאִי עֲבָאוֹת אֲלִין תַּרִּין נְבִיאֵי קְשׁוּט, מְלָא כָּל דָּא צְדִיק, הָאֲרִץ כְּבוֹדוֹ
דָּא שְׁכִינְתָא דְאֵיהִי קְדוּשָׁה, דְעֵלְהָ אֲתַמַּר אֵין קְדוּשָׁה פְּחוֹת מְעֻשְׂרָה, וְדָא אֵיהוּ כ' פְּתַר.

ל, ויחלום והנה סלם מצב ארצה (בראשית כח יב). דא שכנינתא תתא, וראשו מגיע השמימה דא שכנינתא עלאה, והנה מלאכי אלהי"ם דא מ', עולים בל' ויורדים בנ', דאתמר בה (ישעיה יד יב) איך נפלת משמים הילל בן שחר, אתמר ביה ויורדים בו.

אבל בס', בה סלקיו, בגין דאיהי ס"נה, איהי ס"לם לסלקא בל', ע בה מסתפל וביה מצפה, ורזא דמלה וכל עין לה תצפה, פ, בה כל לשון לה תשבת, בזמנא דסליק לאתריה, וכי בען לא משבחין ליה כל לשון, לא, עד דיתקיים קרא (זכריה יד ט) והנה יהו"ה למלה, למלה ודאי באת ל', ובההוא זמנא יתקיים כל פה וכל לשון יתנו הדר למכותה.

ז בההוא זמנא אתמר בה (משלי יד לד) צדקה תרום גוי, ולית צדקה אלא צלותא הא אוקמוהו, ואיהי אימא עלאה דנחתא לגבי צדק ואתעבידת צדקה, ואתפליל י"ה בתרויהו בצדיק וצדקה, ק בההוא זמנא יסלקון ליה קלין וצלותין קלין דאורייתא, ובההוא זמנא יהא הקול קול יעקב. ר ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן (ישעיה מא כז). ש בה שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהו"ה ורפאתיו (שם נז ט), לרחוק שנתקרבו, דקרוב קרוב (נ"א דרחוק רחוק) הנה. ת בה (איכה ד כב) תם עונד בת ציון, לא יוסף להגלותה.

